

Butlletí del Consell General

Núm. 34/2007

Casa de la Vall, 27 de juny del 2007

SUMARI

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Admissió a tràmit i publicació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol addicional de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a París el 20 de març de 1952, i obertura del termini de presentació d'esmenes. pàg. 2

Admissió a tràmit i publicació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 4 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que reconeix certs drets i llibertats altres que els que ja figuren a la Convenció i al primer Protocol addicional de la Convenció, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg, el 16 de setembre de 1963, i obertura del termini de presentació d'esmenes. pàg. 13

Admissió a tràmit i publicació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de

conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg el 22 de novembre de 1984, i obertura del termini de presentació d'esmenes. pàg. 19

Admissió a tràmit i publicació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000, i obertura del termini de presentació d'esmenes. pàg. 26

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.3 Altres

Publicació de l'adjudicació, per concurs públic, d'una fotocopiadora de gran capacitat pels serveis de la secretaria del Consell General. pàg. 30

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 27 de juny del 2007, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, en dates 20 i 25 de juny, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol addicional de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a París el 20 de març de 1952** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 19 de setembre del 2007, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 27 de juny del 2007

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol addicional de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a París el 20 de març de 1952

La Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, feta a Estrasburg el 4 de novembre de 1950, i vigent al Principat d'Andorra des del 22 de gener de 1996, amb el sistema jurisdiccional que l'acompanya, constitueix l'eina principal en el si de la normativa internacional elaborada pel Consell d'Europa per assegurar la garantia col·lectiva d'alguns dels drets enunciats a la Declaració universal de drets humans de 1948, el contingut de la qual gaudeix del reconeixement constitucional palès a l'article 5 de la Carta Magna del Principat d'Andorra.

Des del 1952, s'han anat incorporant diferents protocols addicionals i d'esmena a la Convenció europea, protocols que han tingut un doble sentit.

D'una banda, millorar el sistema de control jurisdiccional (particularment rellevant és el Protocol núm. 14 ratificat per Andorra el 17 de juliol del 2006). En aquest darrer sentit, en l'actualitat existeix un únic Tribunal Europeu de Drets Humans, de caràcter permanent, que pot conèixer les demandes presentades directament per persones que es trobin sota la jurisdicció dels estats part, un cop s'hagin exhaurit els recursos interns de l'estat. I d'altra banda, ampliar el nombre i la qualitat dels drets protegits (el Protocol núm. 6, fet a Estrasburg, el 28 d'abril de 1983 i el Protocol núm. 13 relatiu a l'abolició de la pena de mort en qualsevol circumstància estan en vigor al Principat des de l'1 de febrer de 1996 i l'1 de juliol del 2003, respectivament).

El Protocol addicional de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals, doncs, amplia el catàleg de drets protegits pel text de 1950.

Efectivament, el Protocol reconeix el dret a la propietat de les persones físiques i jurídiques, sens perjudici de la possibilitat d'expropiació per causa d'utilitat pública, interès general o per motius tributaris. De la mateixa manera, a Andorra el dret a la propietat privada gaudeix de reconeixement constitucional, llevat de les limitacions per motiu de la funció social, excepció que també té cabuda en les excepcions que preveu el Protocol.

El Protocol també garanteix el dret a l'educació, tot respectant el dret dels pares a escollir l'educació dels fills segons les seves conviccions religioses i filosòfiques, dret que també protegeix la normativa interna del Principat. Efectivament, l'article 20 de la Constitució garanteix el dret a l'educació i el dret dels pares a escollir el tipus d'educació per als seus fills i el dret a una educació moral o religiosa per a ells d'acord amb les conviccions pròpies. En el sentit de no imposar a l'Estat obligacions financeres suplementàries pel que fa a centres d'ensenyament amb orientació filosòfica o religiosa, en relació amb l'article 2 del Protocol, el Principat d'Andorra fa la declaració següent:

“Tenint en compte la realitat històrica del Principat d'Andorra, de tradició catòlica, amb un copríncep bisbe des del segle XIII, la legislació educativa actual (article 30, apartat 3 de la Constitució del Principat d'Andorra; article 10 de la Llei qualificada d'educació, i article 19 de la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà) permet d'oferir a tots els centres educatius, amb caràcter facultatiu, classes de religió catòlica en hores no lectives. Les altres religions poden proposar el seu ensenyament en centres educatius, fora d'hores lectives, sempre que

el Govern i els responsables educatius ho autoritzin i no impliqui despeses públiques”.

Finalment, el Protocol preveu el dret a la participació en eleccions lliures amb escrutini secret i en intervals de temps raonables, organitzades per l'Estat. La Declaració universal de drets humans de 1948, que forma part de l'ordenament jurídic del Principat, també garanteix el dret a unes eleccions autèntiques i periòdiques, així com la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum, del 3 de setembre de 1993.

Tenint en compte les consideracions exposades i que el 31 de maig del 2007 es va signar a Estrasburg el Protocol esmentat, s'aprova:

La ratificació del Principat d'Andorra del Protocol addicional de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a París el 20 de març de 1952.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Protocol.

Protocol addicional de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a París el 20 de març de 1952

Títols d'articles incorporats i text esmenat de conformitat amb el que estipula el Protocol núm. 11 (STE núm. 155), a comptar de la seva entrada en vigor, el dia 1 de novembre de 1998.

Els governs signataris, membres del Consell d'Europa,

Resolts a prendre les mesures destinades a assegurar la garantia col·lectiva de drets i llibertats altres que els que ja figuren en el títol I de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, signada a Roma el 4 de novembre de 1950 (d'ara endavant denominada «la Convenció»);

Han convingut el següent:

Article 1. Protecció de la propietat

Qualsevol persona física o jurídica té dret al respecte dels seus béns. Ningú no pot ser privat de la seva propietat, llevat que sigui per motius d'utilitat pública i en les condicions previstes per la llei i els principis generals del dret internacional.

Les disposicions anteriors no atempten contra el dret que tenen els estats de posar en vigor les lleis que

consideren necessàries per regular l'ús dels béns d'acord amb l'interès general o per assegurar el pagament dels impostos o altres contribucions o sancions.

Article 2. Dret a la instrucció

No es pot refusar a ningú el dret a la instrucció. L'estat, en l'exercici de les funcions que assumeixi en l'àmbit de l'educació i l'ensenyament, ha de respectar el dret dels pares a assegurar aquesta educació i aquest ensenyament d'acord amb les seves conviccions religioses i filosòfiques.

Article 3. Dret a eleccions lliures

Les altes parts contractants es comprometen a organitzar, a intervals raonables, eleccions lliures amb escrutini secret, en les condicions que assegurin la lliure expressió de l'opinió del poble respecte de l'elecció del cos legislatiu.

Article 4¹. Aplicació territorial

Qualsevol alta part contractant pot, en el moment de la signatura o la ratificació d'aquest protocol o en qualsevol altre moment posterior, comunicar al secretari general del Consell d'Europa una declaració que indiqui en quina mesura es compromet perquè les disposicions d'aquest protocol s'apliquin als territoris que es designin en aquesta declaració i dels quals assegura les relacions internacionals.

Qualsevol alta part contractant que hagi comunicat una declaració en virtut de l'apartat anterior pot, de tant en tant, comunicar una nova declaració que modifiqui els termes de qualsevol declaració anterior o que posi fi a l'aplicació de les disposicions d'aquest protocol en qualsevol territori.

Una declaració feta de conformitat amb aquest article es considera que s'ha fet de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 56 de la Convenció.

Article 5. Relacions amb la Convenció

Les altes parts contractants consideren els articles 1, 2, 3 i 4 d'aquest Protocol com a articles addicionals de la Convenció i totes les disposicions de la Convenció s'han d'aplicar en conseqüència.

Article 6. Signatura i ratificació

Aquest Protocol s'obre a la signatura dels membres del Consell d'Europa, signataris de la Convenció, i s'ha de ratificar alhora que es ratifica la Convenció o posteriorment a la ratificació d'aquesta Convenció. Entrarà en vigor després del dipòsit de deu

¹ Text esmenat de conformitat amb les disposicions del Protocol núm. 11 (STE núm. 155).

instruments de ratificació. Per a tot signatari que el ratifiqui ulteriorment, el Protocol entrarà en vigor a partir del moment del dipòsit de l'instrument de ratificació.

Els instruments de ratificació s'han de dipositar prop del secretari general del Consell d'Europa, el qual notificarà a tots els membres els noms dels que l'hagin ratificat.

Fet a París, el 20 de març de 1952, en francès i en anglès, ambdós textos igualment fefaents, en un sol exemplar que serà dipositat als arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa en lliurarà còpia certificada conforme a cadascun dels governs signataris.

Situació del Protocol adicional de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a París el 20 de març de 1952

Entrada en vigor: 18 de maig de 1954

Situació al 21 de febrer del 2007: estats signataris 45; estats part 43

Estats	Signatura	Ratificació	Entrada en vigor	R	D	A	T	C	O
Albània	2 d'octubre de 1996	2 d'octubre de 1996	2 d'octubre de 1996	X					
Alemanya	20 de març de 1952	13 de febrer de 1957	13 de febrer de 1957		X		X		
Antiga República Iugoslava de Macedònia	14 de juny de 1996	10 d'abril de 1997	10 d'abril de 1997	X					
Armènia	25 de gener del 2001	26 d'abril del 2002	26 d'abril del 2002						
Àustria	13 de desembre de 1957	3 de setembre de 1958	3 de setembre de 1958	X					
Azerbaitjan	25 de gener del 2001	15 d'abril del 2002	15 d'abril del 2002		X				
Bèlgica	20 de març de 1952	14 de juny de 1955	14 de juny de 1955						
Bòsnia i Hercegovina	24 d'abril del 2002	12 de juliol del 2002	12 de juliol del 2002						
Bulgària	7 de maig de 1992	7 de setembre de 1992	7 de setembre de 1992	X	X				
Croàcia	6 de novembre de 1996	5 de novembre de 1997	5 de novembre de 1997						
Dinamarca	20 de març de 1952	13 d'abril de 1953	18 de maig de 1954						
Eslovàquia	21 de febrer de 1991	18 de març de 1992	1 de gener de 1993						
Eslovènia	14 de maig de 1993	28 de juny de 1994	28 de juny de 1994						
Espanya	23 de febrer de 1978	27 de novembre de 1990	27 de novembre de 1990	X					
Estònia	14 de maig de 1993	16 d'abril de 1996	16 d'abril de 1996	X	X				
Finlàndia	5 de maig de 1989	10 de maig de 1990	10 de maig de 1990						
França	20 de març de 1952	3 de maig de 1974	3 de maig de 1974				X		
Geòrgia	17 de juny de 1999	7 de juny del 2002	7 de juny del 2002	X	X				
Grècia	20 de març de 1952	28 de novembre de 1974	28 de novembre de 1974	X					
Hongria	6 de novembre de 1990	5 de novembre de 1992	5 de novembre de 1992						
Irlanda	20 de març de 1952	25 de febrer de 1953	18 de maig de 1954		X				
Islàndia	20 de març de 1952	29 de juny de 1953	18 de maig de 1954						
Itàlia	20 de març de 1952	26 d'octubre de 1955	26 d'octubre de 1955						
Letònia	21 de març de 1997	27 de juny de 1997	27 de juny de 1997	X					
Liechtenstein	7 de maig de 1987	14 de novembre de 1995	14 de novembre de 1995						
Lituània	14 de maig de 1993	24 de maig de 1996	24 de maig de 1996						
Luxemburg	20 de març de 1952	3 de setembre de 1953	18 de maig de 1954	X					
Malta	12 de desembre de 1966	23 de gener de 1967	23 de gener de 1967		X				
Moldàvia	2 de maig de 1996	12 de setembre de 1997	12 de setembre de 1997		X				
Mònaco	5 d'octubre del 2004								
Noruega	20 de març de 1952	18 de desembre de 1952	18 de maig de 1954						
Països Baixos	20 de març de 1952	31 d'agost de 1954	31 d'agost de 1954		X		X		
Polònia	14 de setembre de 1992	10 d'octubre de 1994	10 d'octubre de 1994						
Portugal	22 de setembre de 1976	9 de novembre de 1978	9 de novembre de 1978	X					
Regne Unit	20 de març de 1952	3 de novembre de 1952	18 de maig de 1954	X		X			
República Txeca	21 de febrer de 1991	18 de març de 1992	1 de gener de 1993						
Romania	4 de novembre de 1993	20 de juny de 1994	20 de juny de 1994		X				
Rússia	28 de febrer de 1996	5 de maig de 1998	5 de maig de 1998						
San Marino	1 de març de 1989	22 de març de 1989	22 de març de 1989	X					
Sèrbia	3 d'abril del 2003	3 de març del 2004	3 de març del 2004						

Suècia	20 de març de 1952	22 de juny de 1953	18 de maig de 1954	X					
Suïssa	19 de maig de 1976								
Turquia	20 de març de 1952	18 de maig de 1954	18 de maig de 1954	X					
Ucraïna	19 de desembre de 1996	11 de setembre de 1997	11 de setembre de 1997						
Xipre	16 de desembre de 1961	6 d'octubre de 1962	6 d'octubre de 1962						

a.: Adhesió - s.: Signatura sense reserva de ratificació - su.: Successió - r.: signatura "*ad referendum*".

R.: Reserves - D.: Declaracions - A.: Autoritats - T.: Aplicació territorial - C.: Comunicació - O.: Objecció

Declaracions

Alemanya

Declaració feta en el moment de la ratificació el 13 de febrer de 1957 - Original en alemany.

La República Federal d'Alemanya expressa la seva opinió segons la qual la segona frase de l'article 2 del Protocol addicional no implica, per a l'Estat, cap obligació de finançar escoles amb caràcter religiós o filosòfic o de participar al finançament d'aquestes escoles, atès que, segons la declaració concordant de la Comissió Jurídica de l'Assemblea Consultiva i del secretari general del Consell d'Europa, aquesta qüestió se situa fora del marc de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, com també del seu Protocol addicional.

Data d'efecte: 13/2/1957

Declaració anterior relativa als articles: 2

Antiga República Iugoslava de Macedònia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 10 d'abril de 1997 - Original en anglès.

De conformitat amb l'article 64 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, la República de Macedònia emet la reserva següent respecte del dret que garanteix l'article 2 del Protocol addicional d'aquesta Convenció:

En el marc de l'article 45 de la Constitució de la República de Macedònia, el dret dels pares d'assegurar l'educació i l'ensenyament d'acord amb les seves pròpies conviccions religioses o filosòfiques no es pot exercir a través de l'ensenyament primari privat a la República de Macedònia.

L'article 45 de la Constitució de la República de Macedònia diu el següent:

"Els ciutadans tenen dret, en les condicions que defineix la llei, a organitzar un ensenyament privat de tots els nivells, llevat de l'ensenyament primari".

Data d'efecte: 10/4/1997

Declaració anterior relativa als articles: 2

Àustria

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 3 de setembre de 1958 - Original en alemany.

... amb el desig d'evitar qualsevol dubte quant a l'aplicació de l'article 1 del Protocol addicional respecte del Tractat d'Estat sobre el restabliment d'una Àustria independent i democràtica, del 15 de maig de 1955, (el president federal) declara ratificat el Protocol addicional sense perjudici de les disposicions de la part IV «Reclamacions nascudes de la guerra» i de la part V «Béns, drets i interessos» del dit Tractat d'Estat.

Data d'efecte: 3/9/1958

Declaració anterior relativa als articles: 1

Azerbaitjan

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 15 d'abril del 2002 - Original en anglès.

La República de l'Azerbaitjan declara que no està en situació de garantir l'aplicació de les disposicions del Protocol en els territoris ocupats per la República d'Armènia fins que aquests territoris no hagin estat alliberats d'aquesta ocupació (s'adjunta el mapa esquematitzat dels territoris ocupats de la República de l'Azerbaitjan).

Data d'efecte: 15/4/2002

Declaració anterior relativa als articles:

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 15 d'abril del 2002 - Original en anglès.

La República de l'Azerbaitjan declara que interpreta la segona frase de l'article 2 del Protocol en el sentit que aquesta disposició no imposa a l'Estat cap mena d'obligació de finançar l'educació religiosa.

Data d'efecte: 15/4/2002

Declaració anterior relativa als articles: 2

Bulgària

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 7 de setembre de 1992 - Original en francès.

Les disposicions de la segona disposició de l'article 1 del Protocol addicional no atempten contra l'àmbit d'aplicació ni el contingut de l'apartat 1 de l'article 22 de la Constitució de la República de Bulgària, segons el qual: "Els estrangers i les persones jurídiques estrangeres no poden adquirir el dret de propietat de la terra, llevat del cas de successió de conformitat amb la llei. En aquest cas, han de transferir la seva propietat."

Data d'efecte: 7/9/1992

Declaració anterior relativa als articles: 1

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 3 de setembre de 1958 - Original en alemany.

La segona disposició de l'article 2 del Protocol addicional no s'ha d'interpretar en el sentit que imposa a l'Estat compromisos financers suplementaris relatius als establiments escolars amb una orientació filosòfica o religiosa, altres que els compromisos previstos per a l'Estat búlgar per la Constitució i per la legislació vigents al país.

Data d'efecte: 7/9/1992

Declaració anterior relativa als articles: 2

Espanya

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 27 de novembre de 1990 - Original en espanyol/francès.

Espanya, de conformitat amb l'article 64 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, per evitar qualsevol dubte relatiu a l'aplicació de l'article 1 del Protocol, formula una reserva, en virtut de l'article 33 de la Constitució espanyola, que estipula el següent:

1. Es reconeix el dret a la propietat privada i a la successió.
2. La funció social d'aquests drets en delimitarà el contingut, de conformitat amb les lleis.
3. Ningú no podrà ser privat dels seus béns i dels seus drets, excepte per una causa justificada d'utilitat pública o d'interès social a canvi de la indemnització corresponent i de conformitat amb les disposicions de la llei.

Data d'efecte: 27/11/1990

Declaració anterior relativa als articles: 1

Estònia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 16 d'abril de 1996 - Original en anglès.

El *Riigikogu* d'Estònia formula una reserva segons la qual, després d'haver recobrat la seva independència, Estònia ha endegat reformes econòmiques i socials a gran escala, que han inclòs la restitució o la compensació, per a antics propietaris o els seus hereus, dels seus béns que havien estat nacionalitzats, confiscats, requisats, col·lectivitzats o expropiats il·legalment durant el període de domini soviètic, la reestructuració de l'agricultura col·lectivitzada i la privatització de les propietats de l'Estat. D'acord amb l'article 64 de la Convenció, la República d'Estònia declara que les disposicions de l'article 1 del primer Protocol no s'aplicaran a les lleis relatives a la reforma de la propietat que regeixen la restitució o la compensació dels béns nacionalitzats, confiscats, requisats, col·lectivitzats o expropiats il·legalment durant el període de domini soviètic. La reserva fa referència a la Llei sobre els principis de la reforma patrimonial (publicats en el *Riigi Teataja* [Butlletí Oficial] 1991, 21, 257; RT I 1994, 38, 617; 40, 653; 51, 859; 94, 1609), la Llei sobre la reforma de la tinença de la terra (RT 1991, 34, 426; RT I 1995, 10, 113), la Llei sobre la reforma agrària (RT 1992, 10, 143; 36, 474; RT I 1994, 52, 880), la Llei sobre les privatitzacions (RT I 1993, 45, 639; 1994, 50, 846; 79, 1329; 83, 1448; 1995, 22, 327; 54, 881; 57, 979), la Llei sobre la privatització dels habitatges (RT I 1993, 23, 411; 1995, 44, 671; 57, 979; 1996, 2, 28), la Llei sobre l'avaluació i la compensació dels béns expropiats il·legalment (RT I 1993, 30, 509; 1994, 8, 106; 51, 859; 54, 905; 1995, 29, 357), la Llei sobre l'avaluació dels béns col·lectivitzats (RT I 1993, 7, 104) i els seus termes vigents quan l'Acta de ratificació va entrar en vigor.

Data d'efecte: 16/4/1996

Declaració anterior relativa als articles: 1

Declaració consignada en una carta de data 12 d'abril de 1996 del ministre d'Afers Exteriors d'Estònia, lliurada al secretari general en el moment de dipositar l'instrument de ratificació el 16 d'abril de 1996 - Original en anglès.

A títol de complement a la reserva respecte de l'article 1 del Protocol núm. 1, formulada en virtut de l'article 64 de la Convenció, la República d'Estònia fa, a continuació, un breu resum de les lleis que s'hi esmenten.

La Llei sobre els principis de la reforma patrimonial preveu que la reforma patrimonial té per objectiu reorganitzar les relacions de propietat a fi i efecte de garantir la integritat patrimonial i la lliure empresa, posar remei a les injustícies que resulten de la

violació del dret de propietat i crear les condicions que permetin el pas a una economia centrada en el mercat. En el marc de la reforma patrimonial, els béns seran objecte d'una compensació o d'una restitució als seus antics propietaris o als seus hereus legals. En aquest procés, els interessos de tercers protegits per la llei no han de ser violats com tampoc no han de ser víctimes de noves injustícies.

En el marc de la reforma, els béns expropiats il·legalment durant el període que va del 16 de juny de 1940 a l'1 de juny de 1981 per mitjà de nacionalització, col·lectivització o expropiació per una repressió il·lícita o per altres mitjans que hagin violat els drets del propietari seran objecte d'una restitució o d'una compensació.

En el marc de la reforma de la tinença de la terra, la forma de propietat es modificarà de la manera següent:

1. Certs béns de l'Estat se cediran gratuïtament als municipis.
2. Certs béns posseïts per l'Estat o pels municipis es privatitzaran de manera gratuïta o onerosa.
3. Els béns cedits gratuïtament per l'Estat (sota domini soviètic) als kolkhoz, als sovkhoz i a les organitzacions municipals es restituïran a la República d'Estònia.

Llei i altres textos jurídics regulen les modalitats de restitució i de compensació dels béns expropiats il·legalment.

Segons la Llei de la reforma de la tinença de la terra, la reforma de la tinença de la terra s'inscriu en el marc de la reforma patrimonial i el seu objectiu és transformar les relacions jurídiques basades en la propietat estatal de la terra en relacions basades en la propietat privada, a partir de la continuïtat dels drets dels antics propietaris i els interessos dels usuaris actuals dels terrenys tal com els protegeix la Llei.

En el marc de la reforma de la tinença de la terra:

1. Les terres expropiades il·legalment seran objecte d'una compensació, d'una substitució o d'una restitució als antics propietaris o als seus hereus legals.
2. La propietat de les terres se cedirà de manera gratuïta o onerosa a persones físiques, a persones jurídiques o a entitats municipals.
3. Es decidirà quines terres romandran propietat de l'Estat.
4. La utilització de terres, inclòs el dret de superfície, se cedirà per contracte a persones físiques o jurídiques.

Les terres que no siguin objecte d'una restitució o d'una substitució i la propietat de les quals no es deixa ni a l'Estat ni a un municipi en virtut d'aquesta Llei es privatitzaran.

La Llei sobre la reforma agrària preveu que la reforma agrària s'inspiri en la Llei sobre els principis de la reforma patrimonial. En el marc de la reforma agrària, els béns col·lectivitzats seran objecte d'una restitució o d'una compensació i l'entitat col·lectiva es reorganitzarà o es liquidarà. L'avaluació dels béns col·lectivitzats es fa d'acord amb la Llei sobre l'avaluació dels béns col·lectivitzats. En el marc de la reforma agrària, la transformació del sector agrícola té com a objectiu prioritari afavorir una agricultura i unes activitats basades en la propietat privada.

En virtut de la Llei sobre les privatitzacions, els béns de les empreses, institucions i organitzacions que són propietat de l'Estat o dels municipis poden ser privatitzats d'acord amb les condicions i les normes que estipula la Llei. L'Agència de les Privatitzacions gestiona la privatització dels béns de l'Estat i executa les altres tasques que resulten de la reforma patrimonial.

La Llei sobre les privatitzacions no s'aplica a la privatització d'habitatges que siguin propietat de l'Estat o dels municipis, com tampoc a les estances afectades a d'altres usos i situades en immobles d'habitatge, ni als béns de les cooperatives a què fa referència la Llei sobre la reforma agrària.

La Llei sobre la privatització dels habitatges preveu que les persones físiques i les persones jurídiques puguin comprar els habitatges que lloguen, els habitatges desocupats, la qual cosa permetrà de millorar el manteniment i la conservació dels immobles d'habitatge.

La Llei sobre l'avaluació i la compensació dels béns expropiats il·legalment defineix les bases, les normes, les modalitats i l'abast de la compensació, per determinar, en el marc de la reforma patrimonial, el valor dels béns expropiats il·legalment.

La Llei sobre l'avaluació dels béns col·lectivitzats preveu el procediment i els motius que condicionen la determinació del valor d'un bé, a l'efecte de concedir una compensació per un bé col·lectivitzat, de conformitat amb l'article 14 de la Llei sobre els principis de la reforma patrimonial relativa a la restitució o a la compensació dels béns col·lectivitzats, i amb l'article 9 de la Llei sobre la reforma agrària que tracta dels préstecs i altres obligacions materials d'una entitat econòmica col·lectiva.

Data d'efecte: 16/4/1996

Declaració anterior relativa als articles: 1

França

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 3 de maig de 1974 - Original en francès.

En el moment de dipositar aquest instrument de ratificació el Govern de la República declara que aquest Protocol s'aplicarà al conjunt del territori de la República, considerant, pel que fa als territoris d'ultramar, les necessitats locals a les quals fa referència l'article 63 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Data d'efecte: 3/5/1974

Declaració anterior relativa als articles: 4

Geòrgia

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 7 de juny del 2002 - Original en anglès/georgià.

Geòrgia declara que, a causa de la situació actual a Abkhàzia i a la regió Tskhinvali, les autoritats de Geòrgia no estan en situació de poder assumir la responsabilitat del respecte i la protecció de les disposicions de la Convenció i els seus Protocols addicionals en aquests territoris. Geòrgia no assegura la responsabilitat de les violacions de les disposicions del Protocol pels òrgans de les forces il·legals autoproclamades en els territoris d'Abkhàzia i de la regió Tskhinvali fins a la restauració total de la jurisdicció de Geòrgia sobre aquests territoris.

Data d'efecte: 7/6/2002

Declaració anterior relativa als articles:

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 7 de juny del 2002 - Original en anglès/georgià.

El Parlament de Geòrgia declara que:

1. L'article 1 del Protocol no s'aplicarà a les persones que tenen o tindran l'estatus de «persones desplaçades a l'interior del territori» de conformitat amb «la Llei de Geòrgia sobre les persones desplaçades a l'interior del territori» fins que no s'hagin suprimit les circumstàncies que motiven l'atribució d'aquest estatus (fins a la restauració de la integritat territorial de Geòrgia). De conformitat amb la Llei esmentada, Geòrgia es compromet a assegurar l'exercici dels drets de la propietat que existeixen en el lloc de residència permanent de les persones desplaçades a l'interior del territori, un cop s'hagin suprimit els motius esmentats a l'apartat 1 de l'article 1.

2. L'article 1 del Protocol s'aplicarà a l'esfera operativa de «la Llei de Geòrgia sobre la propietat de les terres agrícoles» de conformitat amb les exigències dels articles 4, 8, 15 i 19 d'aquesta Llei.

3. L'article 1 del Protocol s'aplicarà dins els límits dels articles 2 i 3 de la «Llei de Geòrgia sobre la transformació en propietat privada dels territoris no agrícoles propietat de persones físiques o de persones jurídiques de dret privat».

4. L'article 1 del Protocol s'aplicarà dins els límits de la «Llei de Geòrgia sobre la privatització de la propietat d'Estat».

5. Respecte de la indemnització dels havers pecuniaris ingressats en comptes d'antics bancs comercials públics de Geòrgia, l'article 1 del Protocol s'aplicarà dins els límits de l'acta normativa adoptada en aplicació del Decret núm. 258 del president de Geòrgia del 2 de juliol del 2001.

Data d'efecte: 7/6/2002

Declaració anterior relativa als articles: 1

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 7 de juny del 2002 - Original en anglès/georgià.

Geòrgia declara que interpreta l'article 2 del Protocol com que no imposa a l'Estat compromisos financers suplementaris relatius als centres d'educació especialitzats (amb una orientació específica filosòfica o religiosa) altres que els estipulats per la legislació de Geòrgia.

Data d'efecte: 7/6/2002

Declaració anterior relativa als articles: 2

Irlanda

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 25 de febrer de 1953 - Original en anglès.

En el moment de signar el (primer) Protocol, el delegat d'Irlanda sol·licita que es precisi a l'acta que, en opinió del seu Govern, l'article 2 del Protocol no garanteix als pares, de manera prou explícita, el dret de proveir l'educació dels seus fills a la llar familiar, o a les escoles de la seva opció, tant si es tracta d'escoles privades com d'escoles reconegudes o creades per l'Estat.

Data d'efecte: 25/2/1953

Declaració anterior relativa als articles: 2

Letònia

Reserva consignada en una nota verbal del ministre d'Afers Exteriors de Letònia, el 25 de juny de 1997, lliurada al secretari general en el moment de dipositar l'instrument de ratificació el 27 de juny de 1997 - Original en anglès.

De conformitat amb l'article 64 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals de 1950, la República de Letònia

declara per la present que les disposicions de l'article 1 del primer Protocol no s'apliquen a les seves lleis relatives a la reforma de la tinença de la terra que regulen, ja sigui la restitució o el reembossament als antics propietaris o als seus hereus legals dels béns mobles nacionalitzats, confiscats o col·lectivitzats o aquells dels quals han estat expropiats il·legalment de qualsevol altra manera durant el període d'annexió soviètica, ja sigui la privatització de les empreses agrícoles col·lectivitzades, de les pesqueres col·lectives i dels béns immobles que pertanyen a col·lectivitats locals.

La reserva té relació amb els textos següents: Llei sobre la reforma de la tinença de la terra en les zones rurals de la República de Letònia (publicada a *Zinotajs [Butlletí Oficial]* núm. 49, 1990; núm. 41, 1991; núm. 6/7, 1992; núm. 11/12, 1992; núm. 18/19, 1993; i a *Latvijas Vestnesis [El Missatger Letó]* núm. 137, 1994); Llei sobre la privatització de les empreses agrícoles i de les pesqueres col·lectives (*Zinotajs* núm. 31, 1991; núm. 40/41, 1992; núm. 5/6, 1993; *Latvijas Vestnesis* núm. 90, 1995; núm. 177, 1996); Llei sobre la reforma de la tinença de la terra a les ciutats de la República de Letònia (*Zinotajs* núm. 49/50, 1991; *Latvijas Vestnesis* núm. 47, 1994; núm. 145, 1994; núm. 169, 1995; núm. 126/127, 1997); Llei sobre la privatització de les terres en les regions rurals (*Zinotajs*, núm. 32, 1992; núm. 18/19, 1993; *Latvijas Vestnesis* núm. 130, 1993; núm. 148, 1994; núm. 162, 1995; núm. 111, 1996; núm. 225, 1996); Llei sobre la privatització dels béns predials en el sector dels serveis agrícoles (*Zinotajs* núm. 14, 1993); Llei sobre els certificats de privatització (*Latvijas Vestnesis* núm. 52, 1995); Llei sobre la privatització dels béns predials de l'Estat i dels municipis (*Latvijas Vestnesis* núm. 27, 1994; núm. 77, 1994; núm. 192, 1996; núm. 16/17/18/19/20/21, 1997); Llei sobre la privatització dels pisos en cooperativa (*Zinotajs* núm. 51, 1991; *Latvijas Vestnesis* núm. 135, 1995); Llei sobre la privatització dels immobles de pisos de l'Estat i de les col·lectivitats locals (*Latvijas Vestnesis* núm. 103, 1995; núm. 149, 1996; núm. 223, 1996); Llei sobre la desnacionalització de les propietats predials a la República de Letònia (*Zinotajs* núm. 46, 1991; *Latvijas Vestnesis* núm. 42, 1994; núm. 90, 1994; núm. 137, 1995; núm. 219/220, 1996); Llei sobre la restitució dels béns predials als seus propietaris legítims (*Zinotajs* núm. 46, 1991; *Latvijas Vestnesis* núm. 42, 1994; núm. 97, 1996); la reserva s'aplica a la redacció d'aquests textos amb força obligatòria en el moment de l'entrada en vigor de la Llei de ratificació.

Annex a la reserva consignada en una nota verbal del ministre d'Afers Exteriors de Letònia, el 25 de juny de 1997, lliurada al secretari general en el moment de dipositar l'instrument de ratificació el 27 de juny de 1997 - Original en anglès.

Per completar les reserves relatives a l'article 1 del primer Protocol, fetes de conformitat amb l'article 64 de la Convenció, la República de Letònia fa, a continuació, una presentació breu de les lleis en qüestió.

La Llei sobre la reforma de la tinença de la terra a les regions rurals de la República de Letònia té per objectiu, ja sigui atribuir -contra pagament- l'explotació de les terres a persones físiques o jurídiques, ja sigui restablir en els seus drets de propietat els ciutadans de la República de Letònia que desitgen recuperar-los, segons el procediment que estipula la Llei, ja sigui també cedir les terres sense indemnització ni pagament.

La Llei sobre la privatització de les empreses agrícoles i les pesqueres col·lectives regula la privatització de les empreses agrícoles i les pesqueres col·lectives; els seus objectius són, d'una banda, reduir les conseqüències d'una col·lectivització que, operada il·legalment, consistia a transformar béns particulars en empreses agrícoles i en pesqueres col·lectives, i d'altra banda, promoure les privatitzacions en l'àmbit agrícola i el desenvolupament de l'empresa privada.

En el marc de la desnacionalització, de la conversió i de la privatització progressives dels béns predials de l'Estat, com també en el de la restitució de les terres, els propietaris de les quals van ser expropiats il·legalment, l'objectiu de la Llei sobre la reforma de la tinença de la terra a les ciutats de la República de Letònia és de reestructurar les relacions jurídiques, socials i econòmiques entre els propietaris i els responsables d'explotació predial, per promoure l'urbanisme, la protecció de les terres i la seva utilització racional d'acord amb els interessos de la societat.

La Llei sobre la privatització de les terres a les regions rurals té per objectius principals:

1. Crear les bases i preveure les garanties amb vista al desenvolupament agrícola.
2. Restablir en els seus drets de propietat, ja sigui les persones que posseïen béns predials el 21 de juliol de 1940, ja sigui els seus hereus.
3. Cedir -contra pagament- les terres als ciutadans de la República de Letònia.

La Llei sobre la privatització dels béns predials en el sector dels serveis agrícoles regula la modificació dels drets de propietat relatius als béns predials que exploten i de què disposen les empreses de serveis agrícoles. Els seus objectius principals consisteixen a promoure l'empresa privada en aquest sector mitjançant la privatització de les terres, com també crear les condicions favorables per organitzar un

sistema de protecció dels interessos dels productors agrícoles basat en la cooperació i la competència.

Aquest text estipula, d'una banda, els drets respectius de l'Estat i les col·lectivitats locals, dels productors agrícoles i els assalariats d'una empresa, com també d'altres persones jurídiques i físiques i, d'altra banda, el procediment que cal seguir per obtenir o afirmar un dret de propietat sobre béns que exploten i dels quals disposen empreses de serveis agrícoles.

La Llei sobre els certificats de privatització té per finalitat establir una base jurídica que permeti a la majoria dels nacionals letons participar en el procés de privatització dels béns predials de l'Estat i de les col·lectivitats locals. El pagament es realitza per mitjà d'aquests certificats.

Aquests certificats són lliurats als nacionals letons segons el nombre d'anys que han viscut a Letònia. Es poden lliurar certificats suplementaris als antics propietaris o als seus hereus en concepte d'indemnització per la nacionalització il·legal de béns predials que no els poden ser restituïts. Les persones que han estat objecte d'una repressió política són reconegudes com a tal per la Llei del 13 de maig de 1992 "sobre la determinació de l'estatut de víctima d'una repressió política"; els factors determinants són la durada de l'empresonament o de la deportació i el moment en què la situació dels interessats queda resolta.

La Llei sobre la privatització dels béns predials de l'Estat i dels municipis estipula el procediment que cal respectar per privatitzar els béns en qüestió, en la mesura en què no estan regits per altres lleis; a més, crea l'Agència Letona de Privatització i en determina els principis de funcionament.

La Llei sobre la privatització dels pisos en cooperativa estipula les bases jurídiques de la privatització dels pisos que depenen de les cooperatives del ram de la construcció en el territori de la República de Letònia. Aquesta Llei afecta els grans immobles d'habitatge que pertanyen a aquestes cooperatives.

La Llei sobre la privatització dels immobles de pisos de l'Estat i de les col·lectivitats locals estableix el procediment que cal seguir per privatitzar aquests immobles; el seu objectiu és el de desenvolupar el mercat immobiliari i estimular el manteniment dels immobles d'habitatge, tot protegint els interessos dels que hi viuen.

La Llei sobre la desnacionalització de les propietats predials a la República de Letònia defineix els béns predials susceptibles de ser desnacionalitzats; d'altra banda, fixa les condicions i el procediment de desnacionalització, la forma d'indemnització que cal retenir i les garanties socials que s'han de proposar als residents actuals.

Finalment, la Llei sobre la restitució dels béns predials als seus propietaris legítims garanteix que els béns predials expropiats sense indemnització per l'Estat entre 1940 i els anys 80 seran restituïts als seus antics propietaris o als seus hereus legals.

Data d'efecte: 27/6/1997

Declaració anterior relativa als articles: 1

Luxemburg

Reserva feta en el moment de dipositar l'instrument de ratificació el 3 de setembre de 1953 - Original en francès.

El Govern del Gran Ducat de Luxemburg, atès l'article 64 de la Convenció i desitjós d'evitar qualsevol dubte pel que fa a l'aplicació de l'article 1 del Protocol adicional respecte de la Llei luxemburguesa del 26 d'abril de 1951 relativa a la liquidació de certs béns, drets i interessos d'antics enemics, sotmesos a mesures d'embargament, fa una reserva en relació amb les disposicions de la Llei del 26 d'abril de 1951 designada anteriorment.

Data d'efecte: 18/5/1954

Declaració anterior relativa als articles: 1

Malta

Declaració feta en el moment de la signatura, el 12 de desembre de 1966, i consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 23 de gener de 1967 - Original en anglès.

El Govern de Malta, atès l'article 64 de la Convenció, declara que el principi que s'enuncia en la segona frase de l'article 2 del Protocol només és acceptat per Malta en la mesura en què és compatible amb la necessitat de donar una instrucció i una formació eficaces i evitar despeses públiques exagerades, considerant que la població de Malta és molt majoritàriament de religió catòlica romana.

Data d'efecte: 23/1/1967

Declaració anterior relativa als articles: 2

Moldàvia

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 12 de setembre de 1997 - Original en moldau/francès.

La República de Moldàvia interpreta les disposicions incloses en la segona frase de l'article 2 del primer Protocol adicional de manera a no imposar a l'Estat obligacions financeres suplementàries pel que fa a establiments escolars amb orientació filosòfica o religioses, altres que aquelles previstes per la legislació interna.

Data d'efecte: 12/9/1997

Declaració anterior relativa als articles: 2

Països Baixos

Declaració consignada en una carta del representant permanent dels Països Baixos, de data 29 de novembre de 1955, lliurada al secretari general en el moment de dipositar l'instrument de ratificació el 31 d'agost de 1954 - Original en francès.

Segons el Govern dels Països Baixos, l'Estat no només hauria de respectar els drets dels pares en el camp de l'educació, sinó, en el cas de necessitat, assegurar l'exercici d'aquests drets per mitjà de mesures financeres apropiades.

Data d'efecte: 31/8/1954

Declaració anterior relativa als articles: 2

Declaració consignada en una carta del representant permanent dels Països Baixos, de data 29 de novembre de 1955, lliurada al secretari general en el moment de dipositar l'instrument de ratificació el 31 d'agost de 1954 - Original en francès.

El Protocol (addicional) s'aplicarà al Surinam i a les Antilles Holandeses.

Nota de la Secretaria: el Protocol addicional ja no s'aplica al Surinam des de l'accessió d'aquest territori a la independència el 25 de novembre de 1975.

Data d'efecte: 31/8/1954

Declaració anterior relativa als articles: 4

Declaració consignada en una carta del representant permanent dels Països Baixos, de data 24 de desembre de 1985, enregistrada a la Secretaria General el 3 de gener de 1986 - Original en anglès.

L'Illa d'Aruba que actualment encara forma part de les Antilles Holandeses, obtindrà la seva autonomia interna, en tant que país a l'interior del Regne dels Països Baixos, a partir del dia 1 de gener de 1986. Per consegüent, a comptar d'aquesta data, el Regne ja no estarà format més per dos països, és a dir, els Països Baixos (Regne a Europa) i les Antilles Holandeses (situades a la regió del Carib), sinó per tres països, és a dir, els dos esmentats anteriorment i Aruba.

Atès que els canvis que es produeixen el dia 1 de gener de 1986 només afecten una modificació en les relacions constitucionals internes a l'interior del Regne dels Països Baixos, i atès que el Regne com a tal roman el subjecte de dret internacional amb el qual es conclouen els tractats, aquests canvis no tindran conseqüències en dret internacional respecte dels tractats conclusos pel Regne i que ja s'apliquen a les Antilles Holandeses inclosa Aruba. Aquests

tractats romandran en vigor per a Aruba en la seva nova capacitat de país a l'interior del Regne. És el motiu pel qual, pel que fa al Regne dels Països Baixos, aquests tractats s'aplicaran a partir de l'1 de gener de 1986, a les Antilles Holandeses (sense Aruba) i a Aruba.

Per consegüent, pel que fa al Regne dels Països Baixos, els tractats que s'enumeren en annex als quals el Regne dels Països Baixos és part i que s'apliquen a les Antilles Holandeses, s'aplicaran, a partir de l'1 de gener de 1986, a les Antilles Holandeses i a Aruba.

Llista de les convencions a què fa referència la Declaració

.....

9. Protocol de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals (1952).

.....

Data d'efecte: 1/1/1986

Declaració anterior relativa als articles: 4

Regne Unit

Reserva feta en el moment de la signatura, el 20 de març de 1952 - Original en anglès.

En el moment de signar aquest (primer) Protocol, declaro que a causa de certes disposicions de les lleis sobre l'ensenyament en vigor al Regne Unit, el principi plantejat en la segona frase de l'article 2 només és acceptat en la mesura en què és compatible amb el fet de donar una instrucció i una formació eficaces i no implica despeses públiques desmesurades.

Data d'efecte: 18/5/1954

Declaració anterior relativa als articles: 2

Declaració consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit, de data 22 de febrer de 1988, enregistrada a la Secretaria General el 25 de febrer de 1988 - Original en anglès.

De conformitat amb l'article 4 d'aquest Protocol, declaro per la present en nom del Govern del Regne Unit, que aquest Protocol s'aplica als territoris següents:

Bailliage de Guernesey

Bailliage de Jersey

Anguilla

Illes Verges Britàniques

Illes Caiman

Gibraltar

Montserrat

Santa Elena

Dependències de Santa Elena

Illes Turks i Caicos, territoris dels quals el Govern del Regne Unit assegura les relacions internacionals.

Data d'efecte: 26/3/1988

Declaració anterior relativa als articles:

Reserva consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit, de data 22 de febrer de 1988, enregistrada a la Secretaria General el 25 de febrer de 1988 - Original en anglès.

Pel que fa a Guernesey i Gibraltar: ateses certes disposicions de les lleis de Guernesey relatives a l'educació (*Education (Guernsey) Laws*) i del Decret de Gibraltar relatiu a l'educació (*Education Ordinance of Gibraltar*), el principi que s'enuncia en la segona frase de l'article 2 només s'accepta en la mesura en què és compatible amb la disposició relativa a l'eficàcia de la instrucció i de la formació i en què no implica despeses públiques excessives per a Guernesey i Gibraltar.

Data d'efecte: 26/3/1988

Declaració anterior relativa als articles: 2

Reserva consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit, de data 22 de febrer de 1988, enregistrada a la Secretaria General el 25 de febrer de 1988 - Original en anglès.

Respecte dels territoris citats a continuació, dels quals el Govern del Regne Unit assegura les relacions internacionals, el principi que s'enuncia en la segona frase de l'article 2 només és acceptat pel Regne Unit mentre no atempti contra l'aplicació de les disposicions jurídiques següents:

i. El *common law* d'Anguilla, que permet als ensenyants d'imposar càstigs corporals moderats i raonables.

ii. L'article 26 de la Llei de 1977 relativa a l'educació (*Education Act 1977*) de les Illes Verges Britàniques (que autoritza l'administració a un alumne de càstigs corporals únicament quan no es considera apropiada o eficaç cap altra forma de càstig, i únicament pel director del centre o per un ensenyant designat especialment a aquest efecte pel director del centre).

iii. L'article 30 de la Llei de 1983 sobre l'educació (*Education Law 1983*) de les Illes Caiman (que autoritza l'administració a un alumne de càstigs corporals únicament quan no es considera apropiada o eficaç cap altra forma de càstig, i només pel director del centre o per un ensenyant designat especialment a aquest efecte i per escrit pel director del centre).

iv. El *common law* de Montserrat, que permet als ensenyants d'imposar càstigs corporals moderats i raonables.

v. El dret de Santa Elena, que permet als ensenyants d'imposar càstigs corporals raonables, i l'article 6 del Decret de 1965 relatiu als infants i als joves (*Children and Young Persons Ordinance 1965*) de Santa Elena (que disposa que el dret d'un ensenyant a administrar càstigs d'aquesta mena no es veu concernit per les disposicions d'aquest article, que tracta del delict de crueltat envers els infants).

vi. El dret de les Dependències de Santa Elena, que permet als ensenyants d'imposar càstigs corporals raonables, i l'article 6 del Decret de 1965 relatiu als infants i als joves (*Children and Young Persons Ordinance 1965*) de Santa Elena (que disposa que el dret d'un ensenyant d'administrar càstigs d'aquesta mena no es veu concernit per les disposicions d'aquest article, que tracta del delict de crueltat envers els infants).

vii. El *common law* de les Illes Turks i Caicos, que permet als ensenyants d'imposar càstigs corporals raonables, i l'article 5 del Decret relatiu al jovent (*Juveniles Ordinance*) (capítol 28) de les Illes Turks i Caicos (que estipula que el dret d'un ensenyant d'administrar càstigs d'aquesta mena no es veu concernit per les disposicions d'aquest article, que tracta del delict de crueltat envers els infants).

Data d'efecte: 26/3/1988

Declaració anterior relativa als articles: 2

Reserva consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit, de data 9 d'octubre del 2001, enregistrada a la Secretaria General el 10 d'octubre del 2001 - Original en anglès.

Ateses certes disposicions de la Llei de 2001 (de Tynwald) relativa a l'educació o, fins a la posada en aplicació d'aquesta Llei, de la Llei de 1949 de l'Illa de Man relativa a l'educació, el principi que s'enuncia en la segona frase de l'article 2 només s'accepta en la mesura en què és compatible amb la disposició sobre l'eficàcia de la instrucció i la formació i en què no implica despeses públiques excessives per a l'Illa de Man.

Data d'efecte: 10/10/2001

Declaració anterior relativa als articles: 4

Declaració consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit, de data 9 d'octubre del 2001, enregistrada a la Secretaria General el 10 d'octubre de 2001 - Original en anglès.

De conformitat amb l'article 4 del Protocol, el Govern del Regne Unit declara que el Protocol s'aplica a l'Illa de Man, territori del qual el Govern del Regne Unit assegura les relacions internacionals.

Data d'efecte: 10/10/2001

Declaració anterior relativa als articles:

Romania

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 20 de juny de 1994 - Original en francès.

Romania interpreta l'article 2 del primer Protocol addicional de la Convenció en el sentit que no imposa obligacions financeres suplementàries relatives a les institucions d'ensenyament privat, altres que les que estableix la llei interna.

Data d'efecte: 20/6/1994

Declaració anterior relativa als articles: 2

San Marino

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 22 de març de 1989 - Original en italià.

El Govern de la República de San Marino declara que, amb motiu de les disposicions legislatives vigents que regulen la utilització dels béns de conformitat amb l'interès general, el principi que s'enuncia a l'article 1 del Protocol addicional de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, obert a la signatura, a París, el 20 de març de 1952, no té influència sobre el règim en vigor en matèria de propietat immobiliària dels nacionals estrangers.

Data d'efecte: 22/3/1989

Declaració anterior relativa als articles: 1

Turquia

Reserva feta en el moment de dipositar l'instrument de ratificació el 18 de maig de 1954 - Original en francès.

Després d'haver vist i examinat la Convenció i el Protocol addicional (primer), els hem aprovat amb la reserva formulada al segon article del Protocol addicional, en virtut de les disposicions de la Llei núm. 6366 votada per la Gran Assemblea Nacional de Turquia el 10 de març de 1954.

L'article 3 de la dita Llei núm. 6366 estipula:

L'article 2 del Protocol addicional no atempta contra les disposicions de la Llei núm. 430 del 3 de març de 1924 relativa a la unificació de l'ensenyament.

Data d'efecte: 18/5/1954

Declaració anterior relativa als articles: 2

Declaració del Principat d'Andorra en relació amb l'article 2

Tenint en compte la realitat històrica del Principat d'Andorra, de tradició catòlica, amb un copríncep bisbe des del segle XIII, la legislació educativa actual (article 30, apartat 3 de la Constitució del Principat

d'Andorra; article 10 de la Llei qualificada d'educació, i article 19 de la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà) permet d'oferir a tots els centres educatius, amb caràcter facultatiu, classes de religió catòlica en hores no lectives. Les altres religions poden proposar el seu ensenyament en centres educatius, fora d'hores lectives, sempre que el Govern i els responsables educatius ho autoritzin i no impliqui despeses públiques.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 27 de juny del 2007, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, en dates 20 i 25 de juny, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 4 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que reconeix certs drets i llibertats altres que els que ja figuren a la Convenció i al primer Protocol addicional de la Convenció, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg, el 16 de setembre de 1963 i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:**

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 19 de setembre del 2007, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 27 de juny del 2007

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 4 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que reconeix certs drets i llibertats altres que els que ja figuren a la Convenció i al primer Protocol adicional de la Convenció, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg, el 16 de setembre de 1963

La Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, feta a Estrasburg el 4 de novembre de 1950, i vigent al Principat d'Andorra des del 22 de gener de 1996, amb el sistema jurisdiccional que l'acompanya, constitueix l'eina principal en el si de la normativa internacional elaborada pel Consell d'Europa per assegurar la garantia col·lectiva d'alguns dels drets enunciats a la Declaració universal de drets humans de 1948, el contingut de la qual gaudeix del reconeixement constitucional palès a l'article 5 de la Carta Magna del Principat d'Andorra.

Des del 1952, s'han anat incorporant diferents protocols addicionals i d'esmena a la Convenció europea, protocols que han tingut un doble sentit. D'una banda, millorar el sistema de control jurisdiccional (particularment rellevant és el Protocol núm. 14 ratificat per Andorra el 17 de juliol del 2006). En aquest darrer sentit, en l'actualitat existeix un únic Tribunal Europeu de Drets Humans, de caràcter permanent, que pot conèixer les demandes presentades directament per persones que es trobin sota la jurisdicció dels estats part, un cop s'hagin exhaurit els recursos interns de l'estat. I d'altra banda, ampliar el nombre i la qualitat dels drets protegits (el Protocol núm. 6, fet a Estrasburg, el 28 d'abril de 1983 i el Protocol núm. 13 relatiu a l'abolició de la pena de mort en qualsevol circumstància estan en vigor al Principat des de l'1 de febrer de 1996 i l'1 de juliol del 2003, respectivament).

El Protocol núm. 4 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, seguint la línia del Protocol adicional, pretén afegir més drets als ja esmentats a la Convenció i prendre mesures per assegurar-ne la garantia.

En primer lloc, prohibeix l'empresonament pel fet de no poder fer front a un deute derivat d'una obligació contractual. Segons el Codi penal andorrà, la pena de presó només pot derivar de la comissió d'una infracció penal tipificada. La manca d'execució d'una obligació contractual en cap cas no constitueix

a Andorra una infracció penal, sinó merament civil, el que exclou l'empresonament.

D'altra banda, garanteix el dret a la lliure circulació i elecció de residència a les persones que es troben regularment en el territori d'un estat. També s'esmenta el dret a abandonar un país, inclòs el seu propi. Aquests drets només es poden limitar per llei i per motius necessaris de seguretat nacional, seguretat pública, manteniment de l'ordre públic, prevenció d'infraccions penals, protecció de la salut o de la moral, i protecció dels drets i de les llibertats de les altres persones. Es preveu la restricció puntual d'aquests drets per raó d'interès públic. La lliure circulació i elecció de residència dels nacionals i residents legalment al Principat queden garantides mitjançant l'article 21 de la Constitució.

Finalment, el Protocol prohibeix l'expulsió dels nacionals del seu territori i es garanteix el dret d'entrar al territori de l'estat de què s'és nacional. D'altra banda, queden prohibides les expulsions col·lectives d'estrangers. L'article 22 de la Constitució esmenta l'expulsió que pot afectar les persones residents legalment per causa legal i en virtut de sentència judicial ferma. Exclou, doncs, el nacional andorrà com a subjecte susceptible de ser expulsat. A més, l'expulsió de l'estranger resident legalment és un procediment de caire individualitzat. Les expulsions col·lectives, en conseqüència, no s'hi preveuen.

Tenint en compte les consideracions exposades i que el 31 de maig del 2007 es va signar a Estrasburg el Protocol esmentat, s'aprova:

La ratificació del Principat d'Andorra del Protocol núm. 4 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que reconeix certs drets i llibertats altres que els que ja figuren a la Convenció i al primer Protocol adicional de la Convenció, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg, el 16 de setembre de 1963.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Protocol.

Protocol núm. 4 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que reconeix certs drets i llibertats altres que els que ja figuren a la Convenció i al primer Protocol addicional de la Convenció, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg, el 16 de setembre de 1963

Títols d'articles incorporats i text esmenat de conformitat amb el que estipula el Protocol núm. 11 (STE núm. 155), a comptar des que va entrar en vigor el dia 1 de novembre de 1998.

Els governs signataris, membres del Consell d'Europa,

Resolts a prendre mesures destinades a assegurar la garantia col·lectiva de drets i llibertats altres que els que ja figuren en el títol I de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, signada a Roma el 4 de novembre de 1950 (d'ara endavant denominada «la Convenció») i en els articles 1 a 3 del primer Protocol addicional de la Convenció, signat a París el 20 de març de 1952;

Han convingut el següent:

Article 1. Prohibició de l'empresonament per deutes

No es pot privar ningú de la seva llibertat pel sol fet de no poder executar una obligació contractual.

Article 2. Llibertat de circulació

1. Tothom que es troba regularment en el territori d'un estat té dret a circular-hi lliurement i a escollir-hi lliurement la seva residència.

2. Tota persona és lliure d'abandonar qualsevol país, incloent-hi el seu.

3. L'exercici d'aquests drets no pot ser objecte de restriccions altres que les que, estipulades per la llei, constitueixen, en una societat democràtica, mesures necessàries per a la seguretat nacional, la seguretat pública, el manteniment de l'ordre públic, la prevenció dels delictes penals, la protecció de la salut o la moral, o la protecció dels drets i llibertats d'altri.

4. En certes zones determinades, els drets reconeguts a l'apartat 1 també poden ser objecte de restriccions les quals, estipulades per la llei, es justifiquen per l'interès públic en una societat democràtica.

Article 3. Prohibició de l'expulsió dels nacionals

1. Ningú no pot ser expulsat, per via de mesura individual o col·lectiva, del territori de l'estat del qual és nacional.

2. No es pot denegar a ningú el dret d'entrar en el territori d'un estat del qual és nacional.

Article 4. Prohibició de les expulsions col·lectives d'estrangers

Es prohibeixen les expulsions col·lectives d'estrangers.

Article 5. Aplicació territorial

1. Qualsevol alta part contractant pot, en el moment de la signatura o la ratificació d'aquest Protocol o en qualsevol altre moment posterior, comunicar al secretari general del Consell d'Europa una declaració en la qual indiqui la mesura en què es compromet perquè s'apliquin les disposicions d'aquest Protocol als territoris que es designin en aquesta declaració i dels quals assegura les relacions internacionals.

2. Qualsevol alta part contractant que hagi comunicat una declaració en virtut de l'apartat anterior pot, de tant en tant, comunicar una nova declaració que modifiqui els termes de qualsevol declaració anterior o que posi fi a l'aplicació de les disposicions d'aquest Protocol respecte de qualsevol territori.

3¹. Una declaració feta de conformitat amb aquest article es considera que ha estat feta de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 56 de la Convenció.

4. El territori de qualsevol estat al qual s'aplica aquest Protocol en virtut de la seva ratificació o de la seva acceptació pel dit estat, i cadascun dels territoris als quals s'aplica el Protocol en virtut d'una declaració subscripta pel dit estat de conformitat amb aquest article, es consideren territoris distints als efectes de les referències al territori d'un estat fetes pels articles 2 i 3.

5². Qualsevol estat que ha fet una declaració de conformitat amb l'apartat 1 o 2 d'aquest article pot, en qualsevol moment posterior, declarar respecte d'un o diversos dels territoris a què faci referència aquesta declaració, que accepta la competència del Tribunal per conèixer les demandes de persones físiques, d'organitzacions no governamentals o de grups de particulars, com ho estipula l'article 34 de la Convenció, sobre la base dels articles 1 a 4 d'aquest Protocol o d'algun d'aquests articles.

Article 6¹. Relacions amb la Convenció

Les altes parts contractants consideren els articles 1 a 5 d'aquest Protocol com a articles addicionals de la Convenció i totes les disposicions de la Convenció s'han d'aplicar en conseqüència.

¹ Text esmenat de conformitat amb el que estipula el Protocol núm. 11 (STE núm. 155).

² Text incorporat de conformitat amb el que estipula el Protocol núm. 11 (STE núm. 155).

Article 7. Signatura i ratificació

1. Aquest Protocol s'obre a la signatura dels membres del Consell d'Europa, signataris de la Convenció, i s'ha de ratificar alhora que es ratifica la Convenció o posteriorment a la ratificació d'aquesta Convenció. Entrarà en vigor després del dipòsit de deu instruments de ratificació. Per a tot signatari que el ratifiqui ulteriorment, el Protocol entrarà en vigor a partir del moment del dipòsit de l'instrument de ratificació.

2. Els instruments de ratificació s'han de dipositar prop del secretari general del Consell d'Europa, el

qual notificarà a tots els membres els noms dels que l'hagin ratificat.

En testimoni de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, signen aquest Protocol.

Fet a Estrasburg, el 16 de setembre de 1963, en francès i en anglès, ambdós textos igualment fefaents, en un sol exemplar que serà dipositat als arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa en lliurarà còpia certificada conforme a cadascun dels estats signataris.

Situació del Protocol núm. 4 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que reconeix certs drets i llibertats altres que els que ja figuren a la Convenció i al primer Protocol addicional de la Convenció, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg el 16 de setembre de 1963

Entrada en vigor: 2 de maig de 1968

Situació al 21 de febrer del 2007: estats signataris 43; estats part 40

Estats	Signatura	Ratificació	Entrada en vigor	R	D	A	T	C	O
Albània	2 d'octubre de 1996	2 d'octubre de 1996	2 d'octubre de 1996						
Alemanya	16 de setembre de 1963	1 de juny de 1968	1 de juny de 1968				X		
Antiga República Iugoslava de Macedònia	14 de juny de 1996	10 d'abril de 1997	10 d'abril de 1997						
Armènia	25 de gener del 2001	26 d'abril del 2002	26 d'abril del 2002						
Àustria	16 de setembre de 1963	18 de setembre de 1969	18 de setembre de 1969	X					
Azerbaitjan	25 de gener del 2001	15 d'abril del 2002	15 d'abril del 2002		X				
Bèlgica	16 de setembre de 1963	21 de setembre de 1970	21 de setembre de 1970						
Bòsnia i Hercegovina	24 d'abril del 2002	12 de juliol del 2002	12 de juliol del 2002						
Bulgària	3 de novembre de 1993	4 de novembre del 2000	4 de novembre del 2000						
Croàcia	6 de novembre de 1996	5 de novembre de 1997	5 de novembre de 1997						
Dinamarca	16 de setembre de 1963	30 de setembre de 1964	2 de maig de 1968						
Eslovàquia	21 de febrer de 1991	18 de març de 1992	1 de gener de 1993						
Eslovènia	14 de maig de 1993	28 de juny de 1994	28 de juny de 1994						
Espanya	23 de febrer de 1978								
Estònia	14 de maig de 1993	16 d'abril de 1996	16 d'abril de 1996						
Finlàndia	5 de maig de 1989	10 de maig de 1990	10 de maig de 1990						
França	22 d'octubre de 1973	3 de maig de 1974	3 de maig de 1974				X		
Geòrgia	17 de juny de 1999	13 d'abril del 2000	13 d'abril del 2000						
Hongria	6 de novembre de 1990	5 de novembre de 1992	5 de novembre de 1992						
Irlanda	16 de setembre de 1963	29 d'octubre de 1968	29 d'octubre de 1968	X					
Islàndia	16 de novembre de 1967	16 de novembre de 1967	2 de maig de 1968						
Itàlia	16 de setembre de 1963	27 de maig de 1982	27 de maig de 1982	X					
Letònia	21 de març de 1997	27 de juny de 1997	27 de juny de 1997						
Liechtenstein	7 de desembre del 2004	8 de febrer del 2005	8 de febrer del 2005						
Lituània	14 de maig de 1993	20 de juny de 1995	20 de juny de 1995						
Luxemburg	16 de setembre de 1963	2 de maig de 1968	2 de maig de 1968						
Malta	5 de juny del 2002	5 de juny del 2002	5 de juny del 2002						
Moldàvia	2 de maig de 1996	12 de setembre de 1997	12 de setembre de 1997						
Mònaco	5 d'octubre del 2004	30 de novembre del 2005	30 de novembre del 2005	X					
Noruega	16 de setembre de 1963	12 de juny de 1964	2 de maig de 1968						
Països Baixos	15 de novembre de 1963	23 de juny de 1982	23 de juny de 1982	X		X			

Polònia	14 de setembre de 1992	10 d'octubre de 1994	10 d'octubre de 1994						
Portugal	27 d'abril de 1978	9 de novembre de 1978	9 de novembre de 1978						
Regne Unit	16 de setembre de 1963								
República Txeca	21 de febrer de 1991	18 de març de 1992	1 de gener de 1993						
Romania	4 de novembre de 1993	20 de juny de 1994	20 de juny de 1994						
Rússia	28 de febrer de 1996	5 de maig de 1998	5 de maig de 1998						
San Marino	1 de març de 1989	22 de març de 1989	22 de març de 1989						
Sèrbia	3 d'abril del 2003	3 de març del 2004	3 de març del 2004						
Suècia	16 de setembre de 1963	13 de juny de 1964	2 de maig de 1968						
Turquia	19 d'octubre de 1992								
Ucraïna	19 de desembre de 1996	11 de setembre de 1997	11 de setembre de 1997						
Xipre	6 d'octubre de 1988	3 d'octubre de 1989	3 d'octubre de 1989	X					

a.: Adhesió - s.: Signatura sense reserva de ratificació - su.: Successió - r.: signatura "ad referendum".

R.: Reserves - D.: Declaracions - A.: Autoritats - T.: Aplicació territorial - C.: Comunicació - O.: Objecció

Declaracions

Alemanya

Declaració feta en el moment de dipositar l'instrument de ratificació, l'1 de juny de 1968 - Original en francès.

Aquest Protocol també s'aplica al Land de Berlín amb efecte en la data en què entri en vigor per a la República Federal d'Alemanya.

Data d'efecte: 1/6/1968

Declaració anterior relativa als articles: 5

Àustria

Reserva feta en el moment de la signatura, el 16 de setembre de 1963, i renovada en el moment de dipositar l'instrument de ratificació, el 18 de setembre de 1969 - Original en francès.

El Protocol núm. 4 se signa amb la reserva que el seu article 3 no és aplicable a la Llei del 3 d'abril de 1919, StGBI. núm. 209, relativa al desterrament i la confiscació dels béns de la Casa de Habsburg-Lorena en la versió de la Llei del 30 d'octubre de 1919, StGBI. núm. 501, de la Llei constitucional del 30 de juliol de 1925, BGBl. núm. 292, de la Llei constitucional federal del 26 de gener de 1928, BGBl. núm. 30 i considerant la Llei constitucional federal del 4 de juliol de 1963, BGBl. núm. 172.

Data d'efecte: 18/9/1969

Declaració anterior relativa als articles: 3

Azerbaitjan

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 15 d'abril de 2002 - Original en anglès.

La República de l'Azerbaitjan declara que no està en situació de garantir l'aplicació de les disposicions del Protocol en els territoris ocupats per la República d'Armènia fins que aquests territoris no hagin estat

alliberats d'aquesta ocupació (s'adjunta el mapa esquematitzat dels territoris ocupats de la República de l'Azerbaitjan).

Data d'efecte: 15/4/2002

Declaració anterior relativa als articles:

França

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 3 de maig de 1974 - Original en francès.

Aquest Protocol s'aplica al conjunt del territori de la República, considerant, pel que fa als territoris d'ultramar, les necessitats locals a què fa referència l'article 63 [article 56 des de l'entrada en vigor del Protocol núm. 11] de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Data d'efecte: 3/5/1974

Declaració anterior relativa als articles: 5

Irlanda

Declaració feta en el moment de la signatura, el 16 de setembre de 1963 - Original en anglès.

La referència a l'extradició que figura a l'apartat 21 de l'informe del Comitè d'experts, relatiu a aquest Protocol i relatiu a l'apartat 1 de l'article 3 d'aquest últim, també s'aplica a les lleis que preveu l'execució, en el territori d'una part contractant, d'ordres d'arrest lliurades per les autoritats d'una altra part contractant.

Data d'efecte: 29/10/1968

Declaració anterior relativa als articles: 3

Mònaco

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 30 de novembre de 2005 - Original en francès.

El Principat de Mònaco declara que les disposicions de l'apartat 1 de l'article 2 del Protocol núm. 4 s'apliquen sense perjudici del que s'estableix a l'apartat 1 de l'article 22 de l'Ordenança núm. 3153 del 19 de març de 1964 relativa a les condicions d'entrada i sojorn dels estrangers al Principat, i a l'article 12 de l'Ordenança sobre policia general del 6 de juny de 1867.

Comentari

L'apartat 1 de l'article 22 de l'Ordenança núm. 3153 del 19 de març de 1964 estableix que: «El ministre d'Estat pot, com a mesura de policia, o quan pren una decisió d'expulsió, ordenar a qualsevol estranger que abandoni immediatament el territori monegasco o prohibir-li-hi l'entrada.»

L'article 12 de l'Ordenança sobre policia general del 6 de juny de 1867 estableix que: «Qualsevol estranger que pertorbi o pugui pertorbar, per la seva presència, la seguretat o la tranquil·litat pública o privada, serà reconduït fora del territori del Principat per ordre del governador general [ministre d'Estat]. No podrà tornar-hi a entrar sense una autorització especial del governador general [ministre d'Estat]. En cas d'infracció, serà castigat amb una pena d'empresonament de sis dies a un mes.»

Data d'efecte: 30/11/2005

Declaració anterior relativa als articles: 2

Països Baixos

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 23 de juny de 1982 - Original en francès.

Aprovem el dit Protocol per al Regne a Europa i per a les Antilles Holandeses.

Data d'efecte: 23/6/1982

Declaració anterior relativa als articles: 5

Declaració consignada en una carta del ministre d'Afers Exteriors dels Països Baixos, de data 9 de juny de 1982, lliurada al secretari general en el moment de dipositar l'instrument de ratificació, el 23 de juny de 1982 - Original en francès.

Atès que el Protocol núm. 4 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals que reconeix certs drets i llibertats altres que els que ja figuren a la Convenció i al primer Protocol addicional de la Convenció, s'aplica als Països Baixos i a les Antilles Holandeses en virtut de la ratificació pel Regne dels Països Baixos, els

Països Baixos i les Antilles Holandeses són considerats com territoris distints pel que fa a l'aplicació dels articles 2 i 3 del Protocol, això, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 4 de l'article 5.

Segons l'article 3, ningú no pot ser expulsat del territori de l'estat del qual és nacional i ningú no pot ser privat del dret d'entrar-hi. Tanmateix, només hi ha una única nacionalitat (neerlandesa) per al conjunt del Regne. Així doncs, la nacionalitat no pot ser un criteri a l'hora d'establir la diferència entre els "nacionals" dels Països Baixos i els de les Antilles Holandeses, distinció que cal fer inevitablement atès que hi ha aplicació distinta de l'article 3 a cadascuna de les parts del Regne.

Considerant això, els Països Baixos es reserven la possibilitat de fer la distinció mitjançant normativa legal, respecte de l'aplicació de l'article 3 del Protocol, entre els Neerlandesos segons que pertanyin als Països Baixos o a les Antilles Holandeses.

Període d'efecte: 23/6/1982

Declaració anterior relativa als articles: 3

Declaració consignada en una carta del representant permanent dels Països Baixos, de data 24 de desembre de 1985, enregistrada a la Secretaria General el 3 de gener de 1986 - Original en anglès.

L'Illa d'Aruba, que actualment encara forma part de les Antilles Holandeses, obtindrà la seva autonomia interna, en tant que país a l'interior del Regne dels Països Baixos, a partir de l'1 de gener de 1986. Per consegüent, a partir d'aquesta data, el Regne no només estarà format per dos països, és a dir, els Països Baixos (Regne a Europa) i les Antilles Holandeses (situades a la regió del Carib), sinó per tres països, és a dir, els dos anteriorment esmentats i Aruba.

Atès que els canvis que es produeixen el dia 1 de gener de 1986 només afecten una modificació en les relacions constitucionals internes a l'interior del Regne dels Països Baixos, i atès que el Regne com a tal roman el subjecte de dret internacional amb el qual es conclouen els tractats, aquests canvis no tindran conseqüències en dret internacional respecte dels tractats conclusos pel Regne i que ja s'apliquen a les Antilles Holandeses incloent-hi Aruba. Aquests tractats romandran en vigor per a Aruba en la seva nova capacitat de país a l'interior del Regne. És el motiu pel qual, pel que fa al Regne dels Països Baixos, aquests tractats s'aplicaran a partir del dia 1 de gener de 1986, a les Antilles Holandeses (sense Aruba) i a Aruba.

Per consegüent, pel que fa al Regne dels Països Baixos, els tractats que s'enumeren en annex, als quals el Regne dels Països Baixos és part i que

s'apliquen a les Antilles Holandeses, s'aplicaran, a partir del dia 1 de gener de 1986, a les Antilles Holandeses i a Aruba.

Llista dels Convenis a què fa referència la Declaració

46. Protocol núm. 4 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals que reconeix certs drets i llibertats altres que els que ja figuren a la Convenció i al primer Protocol adicional de la Convenció.

Data d'efecte: 1/1/1986

Declaració anterior relativa als articles: 5

Xipre

Declaració feta el 6 d'octubre de 1988 en el moment de la signatura, i confirmada en el moment de dipositar l'instrument de ratificació, el 3 d'octubre de 1989 - Original en anglès.

El Govern de la República de Xipre considera que, interpretades correctament, les disposicions de l'article 4 del Protocol no s'apliquen als estrangers que es troben il·legalment a la República de Xipre a conseqüència de la situació que resulta de la invasió i l'ocupació militar contínues d'una part del territori de la República de Xipre per Turquia.

Data d'efecte: 3/10/1989

Declaració anterior relativa als articles: 4

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 27 de juny del 2007, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, en dates 20 i 25 de juny, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg el 22 de novembre de 1984** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 19 de setembre del 2007, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 27 de juny del 2007

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg el 22 de novembre de 1984

La Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, feta a Estrasburg el 4 de novembre de 1950, i vigent al Principat d'Andorra des del 22 de gener de 1996, amb el sistema jurisdiccional que l'acompanya, constitueix l'eina principal en el si de la normativa internacional elaborada pel Consell d'Europa per assegurar la garantia col·lectiva d'alguns dels drets enunciats a la Declaració universal de drets humans de 1948, el contingut de la qual gaudeix del reconeixement constitucional palès a l'article 5 de la Carta Magna del Principat d'Andorra.

Des del 1952, s'han anat incorporant diferents protocols addicionals i d'esmena a la Convenció europea, protocols que han tingut un doble sentit. D'una banda, millorar el sistema de control jurisdiccional (particularment rellevant és el Protocol núm. 14 ratificat per Andorra el 17 de juliol del 2006). En aquest darrer sentit, en l'actualitat existeix un únic Tribunal Europeu de Drets Humans, de caràcter permanent, que pot conèixer les demandes presentades directament per persones que es trobin sota la jurisdicció dels estats part, un cop s'hagin exhaurit els recursos interns de l'estat. I d'altra banda, ampliar el nombre i la qualitat dels drets protegits (el Protocol núm. 6, fet a Estrasburg, el 28 d'abril de 1983 i el Protocol núm. 13 relatiu a l'abolició de la pena de mort en qualsevol circumstància estan en vigor al Principat des de l'1 de febrer de 1996 i l'1 de juliol del 2003, respectivament).

El Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals inclou una sèrie de drets suplementaris als ja estipulats per la Convenció, pel Protocol adicional i pel Protocol núm. 4, vinculats estrictament als drets enunciats en la mateixa Convenció.

En primer lloc, el Protocol ofereix garanties processals en el cas d'expulsió d'estrangers: si resideixen regularment en un estat, només poden ser expulsats com a conseqüència d'una decisió presa legalment, alhora que els assisteixen els drets de fer valer les raons en contra de la seva expulsió, de fer examinar el seu cas i de fer-se representar davant

l'autoritat competent o davant la persona o les persones designades per aquesta autoritat. Tanmateix, l'expulsió pot efectuar-se amb anterioritat a l'exercici dels drets esmentats per motius d'ordre públic o de seguretat nacional. En aquest sentit, l'article 22 de la Constitució esmenta l'expulsió que pot afectar les persones residents legalment per causa legal i en virtut de sentència judicial ferma.

D'altra banda, segons el Protocol, qualsevol persona declarada culpable d'una infracció penal per un tribunal té dret a l'examen de la seva culpabilitat o sentència condemnatòria per una jurisdicció superior: Aquest dret a un doble grau de jurisdicció en matèria penal ve garantit per l'article 10 de la Constitució, desenvolupat al títol VII del Codi de procediment penal, que estableix el dret al recurs en els processos penals.

El Protocol estipula que, en cas d'una sentència penal condemnatòria definitiva posteriorment anul·lada o en cas d'atorgament del dret de gràcia, com a conseqüència d'un nou fet o d'un fet novament revelat que dona prova d'un error judicial, s'ha d'indemnitzar la persona que ha sofert la pena per motiu de la condemna. En aquest sentit, l'article 10 de la Llei qualificada de la justícia preveu la responsabilitat patrimonial de l'Estat, que ha de reparar els danys originats per error judicial, salvat en els casos de força major. Endemés, el Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, vigent al Principat d'Andorra des del 22 de desembre del 2006, reproduceix de manera idèntica les disposicions contingudes en el Protocol en qüestió en matèria de rescabament per error judicial.

També s'estableix que ningú no pot ser encausat o castigat penalment per la jurisdicció d'un mateix estat per motiu d'una infracció per la qual ja ha estat absolt o condemnat mitjançant una sentència definitiva i d'acord amb la llei i el procediment penal d'aquest estat. Pel que fa al principi *non bis in idem*, l'article 9 del Codi penal preveu la prohibició de la doble sanció, és a dir, que no pot sancionar-se penalment més d'una vegada el mateix fet.

Finalment, el Protocol reconeix la igualtat de drets i de responsabilitats en matèria civil respecte dels cònjuges entre ells i en relació amb els fills, durant i després del matrimoni, sens perjudici de les mesures necessàries per protegir l'interès dels infants. La Constitució ja enuncia la igualtat de drets i d'obligacions dels cònjuges en l'article 13, i aquesta previsió és desenvolupada mitjançant la Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995, presidida per la igualtat conjugal davant del matrimoni, durant i en les seves vicissituds.

Tenint en compte les consideracions exposades i que el 31 de maig del 2007 es va signar a Estrasburg el Protocol esmentat, s'aprova:

La ratificació del Principat d'Andorra del Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg el 22 de novembre de 1984.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Protocol.

Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg el 22 de novembre de 1984

Títols d'articles incorporats i text esmenat de conformitat amb el que estipula el Protocol núm. 11 (STE núm. 155), a comptar des que va entrar en vigor el dia 1 de novembre de 1998.

Els estats membres del Consell d'Europa, signataris d'aquest Protocol,

Determinats a adoptar noves mesures específiques per assegurar la garantia col·lectiva de certs drets i llibertats mitjançant la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, signada a Roma el 4 de novembre de 1950 (d'ara endavant denominada "la Convenció");

Han convingut el següent:

Article 1. Garanties processals en cas d'expulsió d'estrangers

1. Un estranger que resideixi regularment en el territori d'un estat només en pot ser expulsat en execució d'una decisió presa de conformitat amb la llei i ha de poder:

- a. Fer valer els motius que militen contra la seva expulsió.
- b. Fer examinar el seu cas.
- c. Fer-se representar amb aquestes finalitats davant de l'autoritat competent o una o diverses persones designades per aquesta autoritat.

2. Un estranger pot ser expulsat abans de l'exercici dels drets enumerats a les lletres a, b i c de l'apartat 1 d'aquest article quan aquesta expulsió és necessària en l'interès de l'ordre públic o es basa en motius de seguretat nacional.

Article 2. Dret a un doble grau de jurisdicció en matèria penal

1. Tota persona declarada culpable d'un delictes penal per un tribunal té el dret de fer examinar per una jurisdicció superior la declaració de culpabilitat o la condemna. L'exercici d'aquest dret, incloent-hi els motius pels quals pot ser exercit, estan regits per la llei.

2. Aquest dret pot ser objecte d'excepcions per delictes menors tal com estan definits per la llei o quan la persona interessada ha estat jutjada en primera instància per la jurisdicció més alta o ha estat declarada culpable i condemnada després d'un recurs contra la seva absolució.

Article 3. Dret d'indemnització en cas d'error judicial

Quan una condemna penal definitiva s'anul·la ulteriorment, o quan s'acorda la gràcia, perquè un fet nou o revelat novament demostra que s'ha produït un error judicial, s'indemnitza la persona que ha patit una pena a causa d'aquesta condemna, de conformitat amb la llei o segons l'ús en vigor a l'estat concernit, llevat que es demostrï que la no revelació en temps útil del fet desconegut li és imputable totalment o en part.

Article 4. Dret a no ser jutjat o castigat dues vegades

1. Cap persona no pot ser perseguida o castigada penalment per les jurisdiccions del mateix estat a causa d'un delictes pel qual ja hagi estat absolta o condemnada per una sentència definitiva de conformitat amb el procediment penal d'aquest estat.

2. Les disposicions de l'apartat anterior no impedeixen la reobertura del judici, de conformitat amb la llei i el procediment penal de l'estat concernit, si fets nous o revelats novament o un vici fonamental en el procediment anterior afecten la sentència dictada.

3. No s'autoritza cap derogació d'aquest article en virtut de l'article 15 de la Convenció.

Article 5. Igualtat entre esposos

Els esposos gaudeixen de la igualtat de drets i responsabilitats de caràcter civil entre ells i en les seves relacions amb els seus fills respecte del matrimoni, durant el matrimoni i quan aquest es dissol. Aquest article no impedeix que els estats adoptin les mesures necessàries en l'interès dels fills.

Article 6. Aplicació territorial

1. Tot estat pot, en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació, designar el o els territoris als

quals s'aplica aquest Protocol, indicant la mesura en què es compromet a què les disposicions d'aquest Protocol s'apliquin a aquest o aquests territoris.

2. Tot estat pot, en tot moment posteriorment, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, estendre l'aplicació d'aquest Protocol a qualsevol altre territori designat en la declaració. El Protocol entrarà en vigor respecte d'aquest territori el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de dos mesos a partir de la data de recepció de la declaració pel secretari general.

3. Tota declaració feta en virtut dels dos apartats anteriors pot ser retirada o modificada, pel que fa a qualsevol territori designat en aquesta declaració, mitjançant una notificació adreçada al secretari general. La retirada o la modificació prendrà efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de dos mesos a partir de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

4.¹ Una declaració efectuada de conformitat amb aquest article es considera que ha estat feta d'acord amb l'apartat 1 de l'article 56 de la Convenció.

5. El territori de qualsevol estat al qual aquest Protocol s'aplica en virtut de la seva ratificació, acceptació o aprovació per l'estat esmentat, i cadascun dels territoris als quals el Protocol s'aplica en virtut d'una declaració subscripta per l'estat esmentat de conformitat amb aquest article, poden ser considerats com a territoris distints als efectes de la referència al territori d'un estat feta per l'article 1.

6.² Tot estat que hagi fet una declaració de conformitat amb l'apartat 1 o 2 d'aquest article pot, en tot moment posteriorment, declarar amb relació a un o diversos dels territoris establerts en aquesta declaració que accepta la competència del Tribunal per conèixer les demandes de les persones físiques, d'organitzacions no governamentals o de grups de particulars, com ho estableix l'article 34 de la Convenció, en virtut dels articles 1 a 5 d'aquest Protocol.

Article 7¹. Relacions amb la Convenció

Els estats part consideren els articles 1 a 6 d'aquest Protocol com a articles addicionals de la Convenció i totes les disposicions de la Convenció s'apliquen en conseqüència.

¹ Text esmenat de conformitat amb les disposicions del Protocol núm. 11 (STE núm. 155).

² Text afegit de conformitat amb les disposicions del Protocol núm. 11 (STE núm. 155).

Article 8. Signatura i ratificació

Aquest Protocol s'obre a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa que han signat la Convenció. Ha de ser sotmès a ratificació, acceptació o aprovació. Un estat membre del Consell d'Europa no pot ratificar, acceptar o aprovar aquest Protocol sense haver simultàniament o anteriorment ratificat la Convenció. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació es dipositen prop del secretari general del Consell d'Europa.

Article 9. Entrada en vigor

1. Aquest Protocol entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de dos mesos a partir de la data en què set estats membres del Consell d'Europa hagin expressat el seu consentiment a estar vinculats pel Protocol de conformitat amb les disposicions de l'article 8.

2. Per a tot estat membre que expressi posteriorment el seu consentiment a estar vinculat pel Protocol, aquest entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de dos mesos a partir de la data de dipòsit de l'instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

Article 10. Funcions del dipositar

El secretari general del Consell d'Europa ha de notificar a tots els estats membres del Consell d'Europa:

- Tota signatura.
- El dipòsit de tot instrument de ratificació, acceptació o aprovació.
- Tota data d'entrada en vigor d'aquest Protocol de conformitat amb els seus articles 6 i 9.
- Tot altre acte, notificació o declaració en relació amb aquest Protocol.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Protocol.

Fet a Estrasburg, el 22 de novembre de 1984, en francès i anglès, ambdós textos essent igualment fefaents, en un únic exemplar, que es dipositarà als arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa en trametrà una còpia certificada conforme a cadascun dels estats membres del Consell d'Europa.

Situació del Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg el 22 de novembre de 1984

Entrada en vigor: 1 de novembre de 1988

Situació al 21 de febrer del 2007: estats signataris 44; estats part 39

Estats	Signatura	Ratificació	Entrada en vigor	R	D	A	T	C	O
Albània	2 d'octubre de 1996	2 d'octubre de 1996	1 de gener de 1997						
Alemanya	19 de març de 1985				X				
Antiga República Iugoslava de Macedònia	14 de juny de 1996	10 d'abril de 1997	1 de juliol de 1997						
Armènia	25 de gener del 2001	26 d'abril del 2002	1 de juliol del 2002						
Àustria	19 de març de 1985	14 de maig de 1986	1 de novembre de 1988	X					
Azerbaitjan	25 de gener del 2001	15 d'abril del 2002	1 de juliol del 2002	X					
Bèlgica	11 de maig del 2005				X				
Bòsnia i Hercegovina	24 d'abril del 2002	12 de juliol del 2002	1 d'octubre del 2002						
Bulgària	3 de novembre de 1993	4 de novembre del 2000	1 de febrer del 2001						
Croàcia	6 de novembre de 1996	5 de novembre de 1997	1 de febrer de 1998						
Dinamarca	22 de novembre de 1984	18 d'agost de 1988	1 de novembre de 1988	X	X		X		
Eslovàquia	21 de febrer de 1991	18 de març de 1992	1 de gener de 1993						
Eslovènia	14 de maig de 1993	28 de juny de 1994	1 de setembre de 1994						
Espanya	22 de novembre de 1984								
Estònia	14 de maig de 1993	16 d'abril de 1996	1 de juliol de 1996						
Finlàndia	5 de maig de 1989	10 de maig de 1990	1 d'agost de 1990						
França	22 de novembre de 1984	17 de febrer de 1986	1 de novembre de 1988	X	X		X		
Geòrgia	17 de juny de 1999	13 d'abril del 2000	1 de juliol del 2000						
Grècia	22 de novembre de 1984	29 d'octubre de 1987	1 de novembre de 1988						
Hongria	6 de novembre de 1990	5 de novembre de 1992	1 de febrer de 1993						
Irlanda	11 de desembre de 1984	3 d'agost del 2001	1 de novembre del 2001						
Islàndia	19 de març de 1985	22 de maig de 1987	1 de novembre de 1988						

Itàlia	22 de novembre de 1984	7 de novembre de 1991	1 de febrer de 1992	X				
Letònia	21 de març de 1997	27 de juny de 1997	1 de setembre de 1997					
Liechtenstein	7 de desembre del 2004	8 de febrer del 2005	1 de maig del 2005	X				
Lituània	14 de maig de 1993	20 de juny de 1995	1 de setembre de 1995					
Luxemburg	22 de novembre de 1984	19 d'abril de 1989	1 de juliol de 1989	X				
Malta	15 de gener del 2003	15 de gener del 2003	1 d'abril del 2003					
Moldàvia	2 de maig de 1996	12 de setembre de 1997	1 de desembre de 1997					
Mònaco	5 d'octubre del 2004	30 de novembre del 2005	1 de febrer del 2006	X				
Noruega	22 de novembre de 1984	25 d'octubre de 1988	1 de gener de 1989					
Països Baixos	22 de novembre de 1984			X				
Polònia	14 de setembre de 1992	4 de desembre del 2002	1 de març del 2003					
Portugal	22 de novembre de 1984	20 de desembre del 2004	1 de març del 2005	X				
República Txeca	21 de febrer de 1991	18 de març de 1992	1 de gener de 1993					
Romania	4 de novembre de 1993	20 de juny de 1994	1 de setembre de 1994					
Rússia	28 de febrer de 1996	5 de maig de 1998	1 d'agost de 1998					
San Marino	1 de març de 1989	22 de març de 1989	1 de juny de 1989	X				
Sèrbia	3 d'abril del 2003	3 de març del 2004	1 de juny del 2004					
Suècia	22 de novembre de 1984	8 de novembre de 1985	1 de novembre de 1988	X				
Suïssa	28 de febrer de 1986	24 de febrer de 1988	1 de novembre de 1988	X				
Turquia	14 de març de 1985							
Ucraïna	19 de desembre de 1996	11 de setembre de 1997	1 de desembre de 1997					
Xipre	2 de desembre de 1999	15 de setembre del 2000	1 de desembre del 2000					

a.: Adhesió - s.: Signatura sense reserva de ratificació - su.: Successió - r.: signatura "ad referendum".

R.: Reserves - D.: Declaracions - A.: Autoritats - T.: Aplicació territorial - C.: Comunicació - O.: Objecció

Declaracions

Alemanya

Declaració feta en el moment de la signatura, el 19 de març de 1985 – Original en anglès.

1. Per "delicte penal" i "delicte" als articles 2 a 4 d'aquest Protocol, la República Federal d'Alemanya només entén els actes que són delictes penals segons el seu dret.

2. La República Federal d'Alemanya aplica l'article 2.1 a les declaracions de culpabilitat o a les condemnes pronunciades només en primera instància, amb la possibilitat de limitar l'examen als errors de dret i d'efectuar aquest examen a porta tancada; a més, entén que l'aplicació de l'article 2.1 no depèn de la traducció de la sentència escrita de la instància inferior cap a una llengua altra que la llengua utilitzada davant del tribunal.

3. La República Federal d'Alemanya entén les paraules "de conformitat amb la llei o l'ús en vigor en l'estat concernit" com significant que l'article 3 només es refereix a la reobertura del judici establert als articles 359 i següents del Codi de procediment penal (*Strafprozessordnung*).

Declaració anterior relativa als articles: 2, 3, 4

Àustria

Declaracions consignades en l'instrument de ratificació, dipositat el 14 de maig de 1986 – Original en anglès/francès.

La República d'Àustria declara que:

1. La jurisdicció superior segons els termes de l'apartat 1 de l'article 2, inclou el Tribunal Administratiu i el Tribunal Constitucional.

2. Els articles 3 i 4 es refereixen únicament als procediments penals en el sentit del Codi penal austríac.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 2, 3, 4

Azerbaitjan

Declaració consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 15 d'abril del 2002 – Original en anglès.

La República d'Azerbaitjan declara que no està en condicions de garantir l'aplicació de les disposicions del Protocol en els territoris ocupats per la República d'Armènia fins que aquests territoris no siguin alliberats d'aquesta ocupació (adjuntem el mapa esquematitzat dels territoris ocupats de la República d'Azerbaitjan).

Data d'efecte: 1/7/2002

Declaració anterior relativa als articles:

Bèlgica

Declaració consignada en una nota del ministre d'Afers Exteriors de Bèlgica, dipositada pel representant permanent de Bèlgica en el moment de la signatura de l'instrument, l'11 de maig del 2005 – Original en francès.

Bèlgica entén les paraules "que resideixi" i "regularment" esmentades a l'article 1 d'aquest Protocol en el sentit que se les dóna a l'apartat 9 del seu informe explicatiu.

Declaració anterior relativa als articles: 1

Dinamarca

Reserva consignada en una carta de l'encarregat de negocis a.i. de Dinamarca, de 18 d'agost de 1988, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 18 d'agost de 1988 – Original en anglès.

El Govern de Dinamarca declara que l'article 2, apartat 1 no constitueix cap obstacle per aplicar les regles de la llei relativa a l'Administració de Justícia ("*Lov om rettens pleje*") segons la qual la possibilitat d'un nou examen per una jurisdicció superior -en els casos en què pugui ser l'objecte d'accions legals per la instància la més baixa del Ministeri Públic ("*politisaer*")- es denega:

- a. Quan el processat, degudament notificat, no compareix davant de la jurisdicció.
- b. Quan la jurisdicció ha revocat la pena.
- c. Quan només es dicten multes o confiscacions d'objectes d'un import o d'un valor inferiors a un límit fixat per la llei.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 2

Declaració consignada en una carta del ministre d'Afers Exteriors de Dinamarca, de l'1 d'agost de 1994, tramesa per nota verbal de la Representació Permanent, del 2 de setembre de 1994, enregistrada a la Secretaria General el 2 de setembre de 1994 – Original en anglès.

Respecte al Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals adoptat pel Consell d'Europa el 22 de novembre de 1984 i ratificat per Dinamarca el 18 d'agost de 1988, tinc l'honor de declarar que Dinamarca retira la seva reserva territorial efectuada en el moment de la ratificació de l'esmentat Protocol segons la qual el Protocol no s'aplicaria a les Illes Fèroe.

Data d'efecte: 2/9/1994

Declaració anterior relativa als articles: 6

Declaració consignada en una carta del ministre d'Afers Exteriors de Dinamarca, de l'1 d'agost de 1994, tramesa per nota verbal de la Representació Permanent, del 2 de setembre de 1994, enregistrada a la Secretaria General el 2 de setembre de 1994 – Original en anglès.

La reserva danesa efectuada en aplicació de l'apartat 1 de l'article 2 del Protocol també s'aplicarà a les Illes Fèroe.

Data d'efecte: 2/9/1994

Declaració anterior relativa als articles: 2

Declaració consignada en una carta del ministre d'Afers Exteriors de Dinamarca, de l'1 d'agost de 1994, tramesa per nota verbal de la Representació Permanent, de 2 de setembre de 1994, enregistrada a la Secretaria General el 2 de setembre de 1994 – Original en anglès.

Les declaracions daneses efectuades de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 7 del Protocol, mitjançant les quals Dinamarca reconeix el dret de recurs individual i la jurisdicció obligatòria del Tribunal Europeu dels Drets Humans respecte als articles 1 a 5 del Protocol també s'aplicaran a les Illes Fèroe.

Data d'efecte: 2/9/1994

Declaració anterior relativa als articles: 6

França

Declaració feta en el moment de la signatura, el 22 de novembre de 1984, i confirmada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 17 de febrer de 1986 – Original en francès.

El Govern de la República francesa declara que segons el sentit de l'apartat 1 de l'article 2, l'examen per una jurisdicció superior pot limitar-se a un control de l'aplicació de la llei, com ara el recurs de cassació.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 2

Reserva continguda en l'instrument de ratificació, dipositat el 17 de febrer de 1986 – Original en francès.

El Govern de la República francesa declara que només els delictes que en dret francès depenguin de la competència dels tribunals penals han de ser considerats com a delictes en el sentit dels articles 2 a 4 d'aquest Protocol.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 2, 3, 4

Reserva continguda en l'instrument de ratificació, dipositat el 17 de febrer de 1986 – Original en francès.

El Govern de la República francesa declara que l'article 5 no ha de ser un obstacle per a l'aplicació de les regles de l'ordenament jurídic francès relatives a la transmissió del nom patronímic.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 5

Reserva continguda en l'instrument de ratificació, dipositat el 17 de febrer de 1986 – Original en francès.

L'article 5 no ha de constituir un obstacle per aplicar les disposicions de dret local en la col·lectivitat territorial de Mayotte i els territoris de Nova Caledònia i de les Illes Wallis i Futuna.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 5

Reserva continguda en l'instrument de ratificació, dipositat el 17 de febrer de 1986 – Original en francès.

El Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals s'aplicarà al conjunt del territori de la República, tenint en compte, pel que fa als territoris d'ultramar i la col·lectivitat territorial de Mayotte, les necessitats locals a les quals fa referència l'article 63 [article 56 des de l'entrada en vigor del Protocol núm. 11] de la Convenció europea dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 6

Itàlia

Declaració consignada en una carta del 7 de novembre de 1991, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 7 de novembre de 1991 – Original en francès.

La República italiana declara que els articles 2 a 4 del Protocol només s'apliquen als delictes, als procediments i a les decisions qualificades per la llei italiana.

Data d'efecte: 1/2/1992

Declaració anterior relativa als articles: 2, 3, 4

Liechtenstein

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 8 de febrer del 2005 – Original en anglès.

El Govern del Principat de Liechtenstein declara que només els delictes que, en la legislació de Liechtenstein, depenen de la competència dels tribunals penals de Liechtenstein poden ser considerats com a delictes en el sentit de l'article 2 d'aquest Protocol.

Data d'efecte: 1/5/2005

Declaració anterior relativa als articles: 2

Luxemburg

Reserva efectuada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 19 d'abril de 1989 – Original en francès.

El Gran Ducat de Luxemburg declara que l'article 5 del Protocol no ha de constituir un obstacle per aplicar les regles de l'ordenament jurídic luxemburguès relatives a la transmissió del nom patronímic.

Data d'efecte: 1/7/1989

Declaració anterior relativa als articles: 5

Mònaco

Declaracions consignades en l'instrument de ratificació dipositat el 30 de novembre del 2005 – Original en francès.

El Principat de Mònaco declara que la jurisdicció superior, en els termes de l'apartat 1 de l'article 2 del Protocol núm. 7, inclou la Cort de Revisió i el Tribunal Superior.

Data d'efecte: 1/2/2006

Declaració anterior relativa als articles: 2

Països Baixos

Declaració feta en el moment de la signatura, el 22 de novembre de 1984 – Original en anglès.

El Govern dels Països Baixos interpreta l'apartat 1 de l'article 2 en el sentit que el dret acordat a qualsevol persona declarada culpable d'un delicte penal de fer examinar per una jurisdicció superior la declaració de culpabilitat o la condemna només s'aplica a les declaracions de culpabilitat o les condemnes dictades en primera instància pels tribunals que, de conformitat amb el dret neerlandès, estan encarregats d'impartir la justícia penal.

Declaració anterior relativa als articles: 2

Portugal

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 20 de desembre del 2004 – Original en francès.

Per “delicte penal” i “delicte”, als articles 2 i 4 d'aquest Protocol, Portugal només considera els fets que constitueixen un delicte penal segons el seu dret intern.

Data d'efecte: 1/3/2005

Declaració anterior relativa als articles: 2, 4

San Marino

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 22 de març de 1989 – Original en italià.

El Govern de la República de San Marino declara, en relació amb les disposicions de l'article 3 relatives a la indemnització d'una víctima d'un error judicial, que si bé el principi s'aplica de fet a la pràctica, no obstant això no està previst per una disposició legislativa. El Govern de la República es compromet, per tant, a preveure l'enunciat i la reglamentació del principi en una disposició legislativa pertinent que s'aprovarà abans de dos anys a partir del dia d'avui.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 1

Suècia

Declaració efectuada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 8 de novembre de 1985 – Original en anglès.

El Govern de Suècia declara que un estranger que està habilitat a interposar un recurs contra una decisió d'expulsió, de conformitat amb l'apartat 70 de la Llei sueca sobre els estrangers (1980:376), pot fer una declaració (denominada declaració d'acceptació) mitjançant la qual aquest renuncia al seu dret de recurs contra la decisió. La declaració d'acceptació és irrevocable. Si l'estranger ha interposat un recurs contra la decisió abans de fer la declaració d'acceptació, el seu recurs serà considerat no vàlid pel fet de la declaració.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 1

Suïssa

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 24 de febrer de 1988 – Original en francès.

Quan l'expulsió intervé després d'una decisió del Consell Federal basada en l'article 70 de la Constitució per amenaça contra la seguretat interior

o exterior de Suïssa, la persona concernida no es beneficia dels drets enumerats a l'apartat 1, fins i tot després de l'execució de l'expulsió.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 1

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 24 de febrer de 1988 – Original en francès.

Després de l'entrada en vigor de les disposicions revisades del Codi civil suís de 5 d'octubre de 1984, les disposicions de l'article 5 del Protocol addicional núm. 7 seran aplicades amb reserva, d'una banda, de les disposicions del dret federal relatives al nom de família (article 160 CC i 8a Tit. fin., CC) i, de l'altra, d'aquelles relatives a l'adquisició de la ciutadania (articles 161, 134, apartat 1, 149, apartat 1, CC i 8b Tit. fin., CC). A més, es reserven algunes disposicions del dret transitori relatives al règim matrimonial (articles 9, 9a, 9c, 9d, 9e, 10 i 10a Tit. fin., CC).

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 5

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 27 de juny del 2007, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, en dates 20 i 25 de juny, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 19 de setembre del 2007, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 27 de juny del 2007

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000

La Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, feta a Estrasburg el 4 de novembre de 1950, i vigent al Principat d'Andorra des del 22 de gener de 1996, amb el sistema jurisdiccional que l'acompanya, constitueix l'eina principal en el si de la normativa internacional elaborada pel Consell d'Europa per assegurar la garantia col·lectiva d'alguns dels drets enunciats a la Declaració universal de drets humans de 1948, el contingut de la qual gaudeix del reconeixement constitucional palès a l'article 5 de la Carta Magna del Principat d'Andorra.

Des del 1952, s'han anat incorporant diferents protocols addicionals i d'esmena a la Convenció europea, protocols que han tingut un doble sentit. D'una banda, millorar el sistema de control jurisdiccional (particularment rellevant és el Protocol núm. 14 ratificat per Andorra el 17 de juliol del 2006). En aquest darrer sentit, en l'actualitat existeix un únic Tribunal Europeu de Drets Humans, de caràcter permanent, que pot conèixer les demandes presentades directament per persones que es trobin sota la jurisdicció dels estats part, un cop s'hagin exhaurit els recursos interns de l'estat. I d'altra banda, ampliar el nombre i la qualitat dels drets protegits (el Protocol núm. 6, fet a Estrasburg, el 28 d'abril de 1983 i el Protocol núm. 13 relatiu a l'abolició de la pena de mort en qualsevol circumstància estan en vigor al Principat des de l'1 de febrer de 1996 i l'1 de juliol del 2003, respectivament).

El Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals prohibeix de manera general qualsevol forma de discriminació, per part de qualsevol autoritat pública i independentment del motiu. Amplia doncs la protecció que fins llavors oferia l'article 14 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que només prohibia la discriminació quan es referia a algun dret reconegut en la mateixa Convenció, si bé no més enllà.

L'article 6 de la Constitució recull el principi general d'igualtat de totes les persones davant la llei i prohibeix qualsevol discriminació per raó de naixement, raça, sexe, origen, religió, opinió, o qualsevol altra condició personal o social.

Tenint en compte les consideracions exposades i que el 31 de maig del 2007 es va signar a Estrasburg el Protocol esmentat, s'aprova:

La ratificació del Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Protocol.

Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000

Els estats membres del Consell d'Europa, signataris d'aquest Protocol,

Tenint en compte el principi fonamental segons el qual totes les persones són iguals davant de la llei i tenen dret a una protecció igual de la llei;

Decidits a prendre noves mesures per promoure la igualtat de tots mitjançant la garantia col·lectiva d'una prohibició general de la discriminació per la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, signada a Roma el 4 de novembre de 1950 (d'ara endavant denominada "la Convenció");

Reafirmant que el principi de no-discriminació no impedeix als estats part d'adoptar mesures per tal de promoure una igualtat plena i efectiva, a condició que responguin a una justificació objectiva i raonable;

Han convingut el següent:

Article 1. Prohibició general de la discriminació

1. El gaudi de tot dret establert per la llei ha de ser assegurat, sense cap discriminació, basada en particular sobre el sexe, la raça, el color, la llengua, la religió, les opinions polítiques o qualsevol altra opinió, l'origen nacional o social, la pertinença a una minoria nacional, la fortuna, el naixement o qualsevol altra situació.

2. Ningú no pot ser objecte d'una discriminació per part d'una autoritat pública sigui quina sigui basada en particular sobre els motius esmentats en l'apartat 1.

Article 2. Aplicació territorial

1. Tot estat pot, en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació,

acceptació o aprovació, designar el o els territoris als quals s'aplica aquest Protocol.

2. Tot estat pot, en tot moment posteriorment, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, estendre l'aplicació d'aquest Protocol a tot altre territori designat en la declaració. El Protocol entrarà en vigor respecte d'aquest territori el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a partir de la data de recepció de la declaració pel secretari general.

3. Tota declaració feta en virtut dels dos apartats anteriors pot ser retirada o modificada, pel que fa a qualsevol territori designat en aquesta declaració, mitjançant notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa. La retirada o la modificació prendrà efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a partir de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

4. Una declaració efectuada de conformitat amb aquest article es considera que ha estat feta de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 56 de la Convenció.

5. Tot estat que hagi fet una declaració de conformitat amb l'apartat 1 o 2 d'aquest article pot, en tot moment posteriorment, declarar amb relació a un o diversos dels territoris establerts en aquesta declaració que accepta la competència del Tribunal per conèixer les demandes de les persones físiques, d'organitzacions no governamentals o de grups de particulars, com ho estableix l'article 34 de la Convenció, en virtut de l'article 1 d'aquest Protocol.

Article 3. Relacions amb la Convenció

Els estats part consideren els articles 1 i 2 d'aquest Protocol com a articles addicionals a la Convenció i totes les disposicions de la Convenció s'apliquen en conseqüència.

Article 4. Signatura i ratificació

Aquest Protocol s'obre a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa que han signat la Convenció. S'ha de sotmetre a ratificació, acceptació o aprovació. Un estat membre del Consell d'Europa

no pot ratificar, acceptar o aprovar aquest Protocol sense haver simultàniament o anteriorment ratificat la Convenció. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació es dipositen prop del secretari general del Consell d'Europa.

Article 5. Entrada en vigor

1. Aquest Protocol entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a partir de la data en què deu estats membres del Consell d'Europa hagin expressat el seu consentiment a estar vinculats per aquest Protocol de conformitat amb les disposicions de l'article 4.

2. Per a tot estat membre que expressi posteriorment el seu consentiment a estar vinculat per aquest Protocol, aquest entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a partir de la data de dipòsit de l'instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

Article 6. Funcions del dipositari

El secretari general del Consell d'Europa ha de notificar a tots els estats membres del Consell d'Europa:

- a. Tota signatura.
- b. El dipòsit de tot instrument de ratificació, acceptació o aprovació.
- c. Tota data d'entrada en vigor d'aquest Protocol de conformitat amb els seus articles 2 i 5.
- d. Tot altre acte, notificació o comunicació relatiu a aquest Protocol.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Protocol.

Fet a Roma, el 4 de novembre del 2000, en francès i anglès, ambdós textos essent igualment fefaents, en un únic exemplar, que es dipositarà als arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa en lliurarà còpia certificada conforme a cadascun dels estats membres del Consell d'Europa.

Situació del Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000

Entrada en vigor: 1 d'abril del 2005

Situació al 21 de febrer del 2007: estats signataris 35; estats part 14

Estats	Signatura	Ratificació	Entrada en vigor	R	D	A	T	C	O
Albània	26 de maig del 2003	26 de novembre del 2004	1 d'abril del 2005						
Alemanya	4 de novembre del 2000								
Antiga República Iugoslava de Macedònia	4 de novembre del 2000	13 de juliol del 2004	1 d'abril del 2005						
Armènia	18 de juny del 2004	17 de desembre del 2004	1 d'abril del 2005						
Àustria	4 de novembre del 2000								
Azerbaitjan	12 de novembre del 2003								
Bèlgica	4 de novembre del 2000								
Bòsnia i Hercegovina	24 d'abril del 2002	29 de juliol del 2003	1 d'abril del 2005						
Croàcia	6 de març del 2002	3 de febrer del 2003	1 d'abril del 2005						
Eslovàquia	4 de novembre del 2000								
Eslovènia	7 de març del 2001								
Espanya	4 d'octubre del 2005								
Estònia	4 de novembre del 2000								
Finlàndia	4 de novembre del 2000	17 de desembre del 2004	1 d'abril del 2005						
Geòrgia	4 de novembre del 2000	15 de juny del 2001	1 d'abril del 2005	X					
Grècia	4 de novembre del 2000								
Hongria	4 de novembre del 2000								
Irlanda	4 de novembre del 2000								
Islàndia	4 de novembre del 2000								
Itàlia	4 de novembre del 2000								
Letònia	4 de novembre del 2000								
Liechtenstein	4 de novembre del 2000								
Luxemburg	4 de novembre del 2000	21 de març del 2006	1 de juliol del 2006						
Moldàvia	4 de novembre del 2000								
Noruega	15 de gener del 2003								
Països Baixos	4 de novembre del 2000	28 de juliol del 2004	1 d'abril del 2005				X		
Portugal	4 de novembre del 2000								
República Txeca	4 de novembre del 2000								
Romania	4 de novembre del 2000	17 de juliol del 2006	1 de novembre del 2006						
Rússia	4 de novembre del 2000								
San Marino	4 de novembre del 2000	24 d'abril del 2003	1 d'abril del 2005						
Sèrbia	3 d'abril del 2003	3 de març del 2004	1 d'abril del 2005						
Turquia	18 d'abril del 2001								
Ucraïna	4 de novembre del 2000	27 de març del 2006	1 de juliol del 2006						
Xipre	4 de novembre del 2000	30 d'abril del 2002	1 d'abril del 2005						

a.: Adhesió - s.: Signatura sense reserva de ratificació - su.: Successió - r.: signatura "ad referendum".

R.: Reserves - D.: Declaracions - A.: Autoritats - T.: Aplicació territorial - C.: Comunicació - O.: Objeció

Declaracions

Geòrgia

Declaració consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 15 de juny del 2001 – Original en anglès/georgià

Fins a la completa restauració de la jurisdicció de Geòrgia en els territoris d'Abkhàzia i de la regió Tskhinvali, Geòrgia no assumeix la responsabilitat per les violacions de les disposicions del Protocol en aquests territoris.

Declaració anterior relativa als articles:

Països Baixos

Declaració consignada en l'instrument d'acceptació dipositat el 28 de juliol del 2004 – Original en anglès.

El Regne dels Països Baixos accepta el Protocol per al Regne a Europa, a les Antilles Neerlandeses i a Aruba.

Declaració anterior relativa als articles: 2

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.3 Altres

Edicte

Per acord de la Sindicatura de data 27 de juny del 2007, vista l'acta de licitació de data 21 de juny del 2007, amb motiu de l'adjudicació, per concurs públic, d'una fotocopiadora de gran capacitat pels serveis de la secretaria del Consell General, es fa pública l'adjudicació definitiva següent:

Aplicació pressupostària núm.: 60340–*Maquinària, instal·lacions i equipaments*

Forma d'adjudicació: *Concurs públic*

Modalitat de contractació: *Ordinària*

Identitat dels adjudicataris: *OFI 3*

Preu cert del contracte: *Aficio MP 9000, 34.185 Euros*

Preu de manteniment per còpia: *0,0045 Euros*

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 27 de juny del 2007

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877